

**SVERIGE BEHÖVER INTE
NATO
FÖR FRED**

**DET ÄR NATO
SOM BEHÖVER SVERIGE
FÖR KRIG**

**En tidning från
NEJ TILL NATO**

#4

INNEHÅLL

1. Nato och Sveriges alliansfrihet

- 3 Ledare: Kärnvapen i Norden
- 4 Fred och alliansfrihet tjänar oss fortfarande bäst. Eva Jonson
- 5 PM till Magdalena Andersson
- 6 Finland och Sverige ska föra fredspolitik. Namninsamling
- 7 Fem frågor och svar om Nato.
- 8 Sverige som uppmarschområde. Rolf Andersson, Anders Björnsson, Lars-Gunnar Liljestrand
- 10 Makthavarnas media ger en falsk bild. Eva Jonson
- 11 Frågor om Sveriges framtid. Christer Lundgren
- 12 Nej till svenskt Nato-medlemskap! Eva Myrdal

2. Natos krig

- 13 Väst valde kriget. Krönika
- 14 Ukraina på det stora schackbrädet. Thomas Röper
- 18 Kan sanktioner förkorta kriget? Lars Drake, Inga Steen, Marko Ulvila, Helge Ratzer
- 19 Hur många kommer att dö av sanktioner? Lars Drake
- 20 Kyiv Independents nazistkopplingar. Kajsa Ekis Ekman
- 21 Tecknaruppropet Moment 2022
- 22 Sanningsministeriet och Ukraina. cubainformacion.tv
- 26 Militära biolaboratorier i Ukraina. Stefan Lindgren
- 28 En illaluktande gröt. Agneta Norberg
- 30 Storkrig i Europa nästan troligt. Jan Myrdal
- 30 Faktatest. Signaturen Lars
- 31 Vill vi hjälpa supermaktens vapenindustri? Tapio Kuosma
- 32 Terrorns dubbla ansikte: Oslo och Tripoli. Ulf Bjerén
- 33 Nato är ett hot mot världen – Måste upplösas! Evo Morales

3. Yttrandefriheten:

- 34 Fallet Assange Vår tids största rättsskandal. C. Lundgren
- 35 Videobevis försvann m hjälp av Sverige. Helene Bergman
- 36 Vad Wikileaks avslöjat

Denna tidning är nr 4
Utgiven av Riksorganisationen
Nej till Nato i Sverige
1 maj 2022

Redaktör:
Eva Jonson

Layout:
Christer Lundgren

Kontakt:
Eva Jonson 076-214 71 69
eva.e.jonson@gmail.com
www.nejtillnato.se

Tryck:
Färgtryckarn, Barkaby

BLI MEDLEM
i riksorganisationen
NEJ TILL NATO!

Medlemsavgift:
Vuxen: 200 kr per kalenderår
Pensionär och under 16 år: 100 kr.
:

Betala till bg 619-9905
eller Swish nr 12353 464 99
och maila namn, adress,
telefonnummer och mailadress
till anders.aasman@telia.com

Kärnvapen i Norden

Bland argumenten för svenskt Natomedlemskap nämns att "Sverige liksom de nordiska länderna Norge och Danmark, kommer att få undantag för att Natobaser etableras eller kärnvapen förvaras inom landet".

Däremot tiger politiker och media om att Nato pressat den norska regeringen till att få etablera fyra nya Natobaser i landet. I slutet av maj skall Stortinget fatta beslut i frågan. Trots att Norge har ett skriftligt undantag om att inga kärnvapen får föras in i landet i fredstid, kan detta inte kontrolleras eftersom en Natobas inte är norskt territorium. USA styr helt inom dessa baser. Kärnvapnen skulle då vara under amerikansk kontroll. Då har man inte heller brutit mot Icke spridningsavtalet (NPT).

Det pågår ett samlat motstånd mot detta i Norge. Fredsrörelsen har slutit sig samman med miljöorganisationer. Grupper som egentligen inte är emot Natomedlemskapet har förenat sig i kampen mot att Natobaser etableras i landet. Den största norska ungdoms- och miljöorganisationen, "Natur og Ungdom" och även "Nej till Atomvapen".

Även om detta är det tyst i media.

Den 1 juni hålls en folkomröstning i Danmark, om man ska ingå i EU:s militära samarbete, Pesco. Precis som i Norge har freds- och miljörelsen slagit sig samman i kampen mot anslutning till Pesco. Och den 21 maj, en av de nordiska anti-Natodagar, som nyligen bestämts på ett nordiskt fredsmöte, kommer stora protester äga rum.

Det sammanfaller med den dag, då man planerar landsomfattande demonstrationer i Sverige mot en svensk Natoanslutning.

När det till Sverige anländer amerikanska fartyg, uppger man inte om man medför kärnvapen. Med ett Natomedlemskap kommer med stor sannolikhet Natobaser upprättas, som helt kontrolleras av USA.

I den finska Kärnenergilagen sägs att "det är förbjudet att till Finland införa kärnladdningar samt att här framställa, inneha och spränga sådana".

En sådan bestämmelse borde även Sverige ha. Men det har man förbisett i de lagar som gäller civilt kärnbränsle. Den skulle göra det svårare gå med i Nato, med dess kärnvapendoktrin.

Av samma skäl skrev Sverige inte under FN:s konvention om globalt kärnvapenförbud trots att Sverige under många år varit pådrivande för att inom det internationella samfundet få fram just en sådan lag. Men hot om uteblivet för-svarssamarbete med USA fick regeringen att inte skriva under konventionen.

Om Sverige blir en *avfyringsramp* för Natos kärnvapen, kommer vi också bli kärnvapenmål, för ryska kärnvapen. Hur mycket skrivs om detta i svensk press?

Skriv under FN- konventionen om kärnvapenförbud!

Norden kärnvapenfri zon!

Nej till svenskt Natomedlemskap!

Eva Jonson
Ordförande Nej till Nato

Riksstyrelsen Nej till Nato

Ordförande

Eva Jonson
eva.e.jonson@gmail.com

Vice ordförande

Staffan Lundberg
staffan.lundberg@tutanota.com

Kassör

Anders Åsman
anders.aasman@telia.com

Övriga ledamöter

Christer Carneby
Per Edman
Claes Bjurklint
Ulf Sparrbåge
Suppleanter
Owe Fred
Babak Gourani

Medlemsavgift

Vuxen: 200 kr per kalenderår
Pensionär/ungdom: 100 kr

Fred och alliansfrihet tjänar fortfarande våra länder bäst

I den upphetsade stämning som Ukrainakriget skapat piskar Nato-anhängarna upp antiryska känslor och driver på för att förvandla Finland och Sverige till frontstater i västmakternas konfrontation med Ryska federationen.

Men just när motsättningarna mellan stormaktsblocken hårdnar, är det särskilt angeläget att verka för fred och avspänning och slå vakt om våra länders alliansfrihet.

Sverige har tack vare landets alliansfrihet i 213 år – sedan 1809 – hållit vårt land utanför krig. En sådan hållning har därför starkt folkligt stöd i vårt land, uppenbarligen till förtret för Pär Stenbäck, som med instämmande citerar uttalanden som betecknar den som ”utanförskap”, ”erfarenhetsgap” och ”förståelsegap”, ja till och med antyder att vi vore ”svikare” om vi håller fast vid den.

Ja, Sverige har stått utanför två världskrig. Vårt land har sluppit erfarenheten att vara ockuperat eller krigförande. Men nog förstår vi trots det vad det innebär att bli indragat i krig. Senast Sverige krigade mot Ryssland, förlorade vi som bekant halva riket. Denna gång är risken stor att vi går miste om återstoden, eller att vårt land styckas upp.

Eller rättare sagt: Vad som efter ett sådant krig återstår av landet. För denna gång finns även risken att kärnvapen kommer till användning. Om svenskt territorium används som avskjutningsramp, eller som genomgångsområde för Förenta staternas trupper och

strategiska bombflyg, är det högst sannolikt att vårt land utsätts för bombningar även med kärnvapen.

I vems intresse utsätter vi oss för en sådan risk? Det är inte omsorg om Sveriges och Finlands säkerhet som dikterar kraven på Nato-medlemskap. Sverige behöver inte Nato för fred, det är Nato som behöver Sverige (och Finland) för krig.

Våra länders försvar bör inriktas på att i huvudsak med egna krafter försvara det egna territoriet, inte på krig utomlands under främmande makts befäl och i främmande makts intresse.

Finland deklarerade i sin utrikes- och säkerhetspolitiska redogörelse från november 2020 att ”om Fin-

land utsätts för ett väpnat angrepp, försvarar sig Finland i enlighet med FN:s stadga. Finland tillåter inte att dess territorium utnyttjas i fientligt syfte mot andra stater.” En sådan klar deklaration borde också Sverige utfärda!

I den finska Kärnenergilagen sägs att ”det är förbjudet att till Finland införa kärnladdningar samt att här framställa, inneha och spränga sådana”. Även en sådan bestämmelse borde Sverige ha.

Fredsrorelsen i Sverige slår vakt om alliansfriheten och kräver att främmande makts övningar för angreppskrig från svenskt territorium! Vi säger bort med främmande maktens bombplan, krigsfartyg och atomvapen från Sverige! Säg upp

världlandsavtalet med Nato!

Att hålla våra länder utanför krig är oerhört viktigt. Det handlar om våra liv, om våra barns liv. Och nu är det verkligen på allvar.

Eva Jonson

Ordförande
i den svenska
föreningen
Nej till Nato

Denna artikel skrevs som svar på en insändare i finska Hufvudstadsbladet och publicerades den mars 2022.

PM till Magdalena Andersson

Bästa Magdalena Andersson, du står nu inför det som otvivelaktigt blir ditt livs viktigaste beslut.

Antingen bestämmer du dig för att försvara det som i drygt 200 år varit Sveriges fredliga, alliansfria och i alla krig neutrala position. Då slår du vakt om Sveriges särskilda röst i världen.

Eller också bestämmer du dig att hoppa över hela den demokratiska processen (grundlagens krav, folkomröstning etc) och följa råden från den borgerliga oppositionen, nu inte förvånande inklusive SD, liksom från de horder av lobbygrupper som är satta att bearbeta dig.

Massmedia sprider redan rykten om att du bestämt dig för att säga Ja till Nato och gå in med en ansökan till Natos Madridmöte i juni. Jag kan inte bedöma om det ryktet är sant. Men det är inte svårt att se att Nato-lobbyen har intresse av att skapa intrycket att allt är klart.

Då skulle ett Nej utlösa ett ramaskri av besvikelse i media och i borgerligheten och så skulle hela kampanjen börja om igen.

Emellertid vill jag skicka med dig på vägen det jag själv uppfattar som de viktigaste argumenten för ett nej:

Sverige sviker kärnvapenmotståndet. Vi öppnar för att USA:s kärnvapen kommer att föras in i vårt land. Detta går stick i stäv med våra hittillsvarande ambitioner.

Vi skulle också svika den alliansfria rörelsen. Alliansfria länder i Europa som Österrike Schweiz och Sverige har spelat en positiv

och modererande roll i det kalla kriget och kan göra det också i det nya kalla kriget.

Vi överlåter ödesdigra beslut på USA. Som du vet har Nato alltid en amerikansk befälhavare och eftersom 80 procent av Natos resurser är amerikanska är det i praktiken en amerikansk pakt. USA har de senaste trettio åren begått en rad folkrättsbrott mot ex-Jugoslavien, Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien etc. De undandrar sig också prövning av dessa brott.

Kan vi verkligen lita på Pentagons generaler som under det kalla kriget hade planer på att inte bara ödelägga Sovjetunionen med kärnvapen utan också att atombomba en rad länder i Europa för att beröva sovjetarmén ett uppmarschområde. Jag minns särskilt uppgiften i ett avhemligt Nato-dokument att den finska staden Jyväskylä tillhörde dem som skulle utplånas. Det är Sanna Marin för ung för att känna till.

Men du känner säkert till de flesta argumenten mot Nato-anslutning. Det måste alltså vara några för oss okända argument som fått dig att ändra uppfattning (om ryktena stämmer).

Jag ber dig analysera dem noga, för just nu ljugs det i parti och minut och det bedrivs viskningskampanjer (som nyligen då falska uppgifter om rysk uppladdning vid Finlands gräns började vandra på nätet).

Massmedias bevakning av Ukrainakriget överträffar redan den samlade bevakningen av 30 års krig i världen, vilket redan det borde göra oss misstänksamma.

Sveriges statsminister Magdalena Andersson står inför sitt livs viktigaste beslut.

Joe Bidens tal om att Ryssland begår ”folkmord” på ukrainare har fått Emmanuel Macron att reagera. Och varför skickar USA vapen för ännu en miljard dollar till Ukraina?

Ukrainakriget är en fortsättning på Natos krig mot Jugoslavien och den följande expansionen österut som provocerat Ryssland till motåtgärder.

I den processen riskerar Europa, och EU, att förvandlas till endast en bricka i USA:s spel. EU militariseras. Rustningarna i hela Europa tar ett språng och champagnekor-karna knallar i USA:s vapenindustri.

Sanktionerna mot Ryssland – och alla de små privata ”initiativ” som följt – slår uttryckligen mot den ryska befolkningens välbefinnande och spär på russofobiska, rasistiska tendenser i Europa.

Men vad som är ännu allvarligare är att sanktionerna slår mot hela världsekonomin. Stoppet för rysk och vitrysk export av konstgödning kan förvärra livsmedelsbristen, särskilt i de fattiga länderna.

Försöken att stoppa rysk gas- och oljeexport slår mot energiförsörjningen och driver företag i

konkurs med förlust av tusentals arbetsplatser.

Reagerar du inte själv mot att ledande amerikanska och europeiska politiker nu vidtar åtgärder som medvetet hotar att leda världen in i en ekonomisk kris, som försämrar levnadsförhållandena för många miljoner?

Det är något nytt vi ser, när politiken direkt slår mot de människor den ska tjäna.

Det är också djupt oroande att västvärlden tycks ha gett många liberala värderingar på båten. De värderingar som vi i sjuttio år använde för att hamra på Sovjetunionen och sedan på Ryssland.

Hur gick det med yttrandefriheten? Google meddelade mig just igår att bolaget drar in all annonsering på mina sajter. Samma dag som jag publicerade en artikel av **Richard Falk**¹, FN:s särskilde rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i de palestinska områdena ockuperade sedan 1967.

Ett antal ryska webbsidor och tv-kanaler har släckts, trots att det strider mot svensk grundlag. Människor kan inte ens få eller skicka post till Ryssland. Det krymper också våra medvetanden, våra möjligheter att förstå ”den andre”.

Jag föreslår att du, innan du gör något dumt, tar en fika med **Thage G Peterson** i hans trädgård, och går igenom argumenten med denne veteran, tidigare riksdagens talman, försvarsminister och **Olof Palmes** nära medarbetare.

Stefan Lindgren

Fri översättare och författare

¹ <https://www.8dagar.se/2022/04/varfor-ukraina.html>

Publicerad på

<https://www.nyhetsbanken.se>

Finland och Sverige ska stå utanför Nato och föra en fredspolitik

1 Den viktigaste uppgiften för utrikes- och försvarspolitikerna är att minska hot mot det egna landet på ett sätt som skapar trygghet i alla länder genom diplomati och samarbete på jämlika villkor.

2 Vi vill inte bidra till att stärka uppdelningen av världen i sinsemellan fientliga militärblock. I stället behövs fler alliansfria länder som för en självständig utrikespolitik för gemensam säkerhet och nedrustning.

3 Vi vill att våra länder ska ansluta sig till FN-konventionen om ett förbud mot kärnvapen. Medlemskap i en militärallians som rustar för krig med kärnvapen skulle gå i motsatt riktning och öka risken för att kärnvapen kommer till användning mot våra länder eller i våra närområden. Medlemskap skulle enligt artikel 5 i Nato-stadgan tvinga oss att delta militärt om någon annan medlemsstat skulle angripas.

4 Nato har under de senaste decennierna fört krig i strid med FN-stadgans våldsförbud, det viktigaste skyddet för småstater mot stormakters godtycke. Bombningen av Jugoslavien 1999 och av Libyen 2011 för att jaga bort landets ledare från makten är sådana exempel. Vi anser också att Sveriges och Finlands deltagande i Afghanistankriget var en katastrof som kunde förutses, något som det gäller att inte upprepa. Vi vill att våra länder står utanför Natos krig.

5 Krig och upprustning är i hög grad klimat- och miljöförstörande och leder till flyktingkriser. Genom att hålla sig utanför Nato

kan våra länder bättre bidra till att avvärja hotet om ett ekologiskt sammanbrott och samtidigt bevara större frihet att använda våra tillgångar till fredsbyggande, folkhälsa och alla människors välfärd.

6 Vi vill att Sverige och Finland målmedvetet vidtar förtroendeskapande åtgärder, som minskar spänningen mellan stormakterna i våra närområden. Med sådana åtgärder avser vi opartisk rapportering av alla sidors perspektiv och att avstå från att skapa fiendebilder, samt riskreducerande åtgärder såsom det finska förslaget om att militärflyg skall använda transpondrar.

7 Sveriges och Finlands värdlandsavtal med Nato står i strid med våra länders alliansfrihet. Vi vill att värdlandsavtalen sägs upp och att vi i stället strävar efter fredliga och konstruktiva relationer med våra grannar och alla andra länder. Det kan ske i samband med en större uppgörelse om avspänning och avtal om vapenbegränsningar med hjälp av en ny Helsingforskonferens om europeisk säkerhet.

8 Natos omvandling från transatlantisk försvarsallians till en allians med globala intressen med samarbetspartners på alla kontinenter ökar spänningarna både mot resten av världen och inom Nato. Våra länder kan bättre verka för avspänning och gemensam säkerhet om de bevarar och befäster sin militära alliansfrihet och med samma måttstock tar avstånd från brott mot folkrätten varhelst de sker.

9 Natomedlemskap skulle leda till en ytterligare förstärkning av Natos inflytande i Norden. Vi vill inte att den ensidiga bild av det politiska och militära läget som målas upp av Nato närstående tankesmedjor såsom Atlantic Council och NATO:s center för strategisk kommunikation i Riga (Stratcom) ska bli allenarådande och inte hel-

ler att de som kritiserar Nato och talar för avspänning, nedrustning, alliansfrihet och fred utmålas som bärare av rysk desinformation.

10 Vi står inför hot om ekologiskt sammanbrott och kärnvapenkrig. Det är dags att vakna upp och göra vårt bästa för mänsklighetens överlevnad.

Namninsamling:

https://www.skrivunder.com/signatures/finland_och_sverige_ska_sta_utanfor_nato_och_fora_en_fredspolitik/

Fem frågor och svar om Nato

Fråga: Vad är Nato?

Svar: Nato är inte en försvarsallians, utan en offensiv militärallians.

Pakten är USA:s instrument för militär kontroll över Västeuropa men har sedan 1999 fått en ny roll. I april 1999, samtidigt som USA och Nato bombade Jugoslavien, antog organisationen en ny strategisk doktrin som förvandlade Nato från en geografiskt begränsad försvarsallians till en offensiv krigsallians, ett instrument för världsherravälde. Dess nya roll har markerats i krigen mot Afghanistan och Libyen.

Sedan 1999 har Nato utvidgats med fjorton nya aggressivt antiryska medlemmar – ett brott mot löften till Sovjetledarna i samband med Tysklands återförening.

Medlemskap i Nato betyder skyldighet att försvara övriga medlemsstater om de anser sig angripna. Det enda tillfälle hittills då denna bestämmelse åberopats var som USA:s motivering för att dra in Nato i krig mot Afghanistan.

I december 1954 beslutade Natos ledare att atomvapen skulle sättas in redan i inledningsskedet av ett krig med Sovjetunionen. Kärnvapen är fortfarande grunden i Natos strategi.

Fråga: Vad skulle ett svenskt medlemskap i Nato innebära för vårt lands säkerhet?

Svar: Medlemskap i Nato är inget skydd mot angrepp, utan ökar tvärtom risken för att vårt land dras in i ett krig mellan stormakterna och därmed själv blir krigsskådeplats och även angrips med kärnvapen. Som medlem skulle Sverige vara förpliktat att gå i krig om något annat Natoland råkar i krig. I en krigssituation bestämmer vi inte själva Sveriges utrikes- och säkerhetspolitik, det gör Nato och ytterst USA.

Fråga: Ska vi ge efter för Rysslands krav? Har vi inte rätt att själva bestämma om Sverige ska vara med i Nato eller inte?

Svar: Naturligtvis har vi själva rätt att bestämma, men vi bör vara medvetna om konsekvenserna av vårt val. Alliansfrihet och neutralitet har tjänat det svenska folket väl och förskonat oss från krig. Sverige har inte haft krig på över 200 år. Ett neutralt Sverige och Finland bildar en buffert mellan stormakterna, vilket gynnar freden i vårt närområde. Ryssland kräver för sin egen säkerhet att Nato inte utvidgas. Om Sverige och Finland går med i Nato, kommer de att uppfatta det som ett ökat hot och vidta någon form av motåtgärder.

Det innebär att risken för krig i vårt närområde ökar.

Fråga: Har vi inte redan så nära samarbete med Nato att det inte spelar någon roll om vi blir medlemmar eller ej?

Svar: Det är sant att det så kallade värdlandsavtalet är en förberedelse för att Sverige ska delta tillsammans med Nato i krig på andra sidan östersjön. Svenskt territorium används i stor omfattning av Natoländerna för att öva krig. Bland annat har större delen av Norrland innefattats i övningsområdet Vidsel, där utländsk krigsmakt regelbundet provar avancerade vapen. Svenska militärförband har inrättats speciellt för att hjälpa till att transitera amerikanska förband till Ryssland. Men formellt ligger ännu rätten att besluta om krigsinsatser hos den svenska regeringen. Ett medlemskap i Nato skulle förplikta vårt land att gå med i krig.

Fråga: Vad bör vi göra istället?

Svar: I stället för att ytterligare trappa upp konfrontationen bör Sverige genom förtroendeskapande åtgärder bidra till avspänning och gemensam säkerhet.

Sveriges försvar bör inriktas på försvar av det egna territoriet, inte på krig utomlands under främmande makts befäl och i främmande makts intresse.

Sverige som uppmarschområde

I de upphetsade ropen på svenskt Nato-medlemskap hörs inget om hur vår försvars- och säkerhetspolitik kommer att förändras vid ett beslut om att gå med.

Medlemsförespråkarna från **Wallmark** och **Bildt** till **Margot Wallström** talar om nödvändighet av att visa solidaritet med Finland. Vad man menar med solidaritet och vad en sådan linje får för konsekvenser säger man inte.

Regeringen vill inte heller säga öppet vilken roll man ser för Sverige vid ett medlemskap.

De tidigare statsministrarna **Löfven** och **Persson** är inte övertygade om att Nato innebär ökad trygghet för oss.

Finland gör sitt val utifrån sin historia och sitt geografiska läge med en 130 mil lång landgräns mot Ryssland.

Finland har ett eget starkt försvar och har förklarat i sin säkerhetspolitiska rapport som kom den 13 april att man även vid ett medlemskap kommer att själv behöva ta huvudansvaret för sitt försvar. Man skall fortsätta bygga upp det nationella försvaret.

Finland kommer dock inte att komma till vare sig vårt eller de baltiska staternas försvar.

I flera år har såväl finska statsmän som den finska militärledningen deklarerat att militärt stöd inte kommer på fråga. Man kommer inte att försvaga sin egen rygg mot Ryssland för att hjälpa andra länder.

Förre centerledaren och utrikesministern Paavo Väyrynen uttalade sig nyligen skarpt mot ett finskt Nato-medlemskap och talet om att militärt stöd till andra stater:

”Skulle vi kunna ha råd med att sända en betydenade del av vår

armé för att försvara Estland? Det kommer inte att ske”, skriver han i *Iltalehti* (27/3).

Detta konstaterade även expertutredningen om Finlands säkerhetspolitiska val från 2016 där svenske ambassadören **Mats Bergquist** deltog tillsammans med tidigare finske ambassadören René Nyberg och två andra:

”Om det blir aktuellt att tillämpa artikel 5 för att försvara Baltikum är det bara de större länderna som kan bidra med betydande militär styrka. Med andra ord skulle Finlands bidrag under alla omständigheter vara militärt begränsat. Natos spjutspetsstyrka (VJTF) kan komma att fylla en viktig funktion vid en artikel 5-kris i de baltiska staterna. Som eventuell Natomedlem kan Finland sikta in sig på att stå för en begränsad spetsinsats...”

Det är alltså de större länderna som har någon förmåga att vid krig hjälpa baltiska staterna.

Svensk hjälp kommer inte heller att vara till större nytta med det fortfarande starkt reducerade försvar vi har för vare sig Finland eller de baltiska staterna.

Tanken från Nato är istället att svenskt territorium efter medlemskap skall användas som uppmarschområde och för att utgångsgruppera stridskrafter för operationer på andra sidan Östersjön. Svenskt luftrum blir viktigt att använda för att säkra insatser i Estland, Lettland och Litauen.

Övningar med sådan innebörd har genomförts på svensk mark under de senaste åren efter speciella avtal för enskilda överflygningar. Till exempel har amerikanska bombplan korsat svenskt territorium för att genomföra attackövningar i Estland.

En seniorforskarare på Utrikespolitiska Institutet har uttalat sig för

Dagens Nyheter (13/4) om betydelsen av det svenska luftrummet och markterritoriet:

”För Natos del skulle det kunna bli svårt att försvara ett allierat Finland utan Sverige. Gränsövergången mot medlemslandet Norge är mer svårtillgänglig”, sade han och fortsatte: ”Redan idag är det ett problem för Nato att försvara Baltikum om man inte kan använda svenskt territorium.”

Den här rollen, att Sverige skall tillhandahålla sitt territorium, inte främst för eget försvar, men som transportled för Nato att sätta in militär styrka på andra sidan Östersjön, är en gammal älsklingstanke hos en del Nato-förespråkare och militärer. Förre chefen för Försvarshögskolan, generalmajor **Karlis Neretnieks**:

”För att hjälpen ska vara effektiv krävs att Nato har operationsfrihet i hela Östersjöområdet. Svenskt territorium och luftrum är där av avgörande betydelse.” (*Svenska Dagbladet* 2/12 2017)

Svenska regeringen måste tala klarspråk om vad ett medlemskap skulle innebära.

Om den huvudsakliga rollen för oss blir att upplåta vårt territorium för Nato-styrkor som sätts in på andra håll, så är det något svenska folket har rätt att få veta och ta ställning till.

Det kan uppfattas som solidrisk, men det innebär också uppenbara faror som man inte nämner. Kan solidaritet vara en säker grund för ett lands medlemskap i en militärallians? Är det inte så att varje land främst måste se till sina egna nationella säkerhetsintressen?

Vi får en direkt utsatt position vid kris eller krig, även om vi inte blivit angripna. Vårt territorium kommer av Ryssland att ses som strategiskt viktigt att tidigt angripa

för att slå mot Natos uppmarsch och kraftsamling.

Vi kan också se hur en sådan underställd, riskfylld position allt tydligare etableras i Norge och Danmark. Under västligt stormaktstryck öppnar våra två grannländer alltmer upp för utländska baser på det egna territoriet. Det sker i strid mot tidigare offentliga deklarationer om att hålla landet fritt från främmande makts militära baser. Att man rör sig med uttryck som "mobila" och "temporära men återkommande" baser ändrar inget i sak. Norge och Danmark lutar sig oerhört tungt mot Nato eller, för att tala klarspråk, USA. Det är mycket av klientstater över dessa våra grannar. De stöter sig inte gärna med sin "skyddsmakt" utan inordnar och anpassar sig. Särskilt Norge, med sin närhet till strategiska ryska militära installationer på Kolahalvön och sina arktiska intressen att bevaka, har en utsatt belägenhet, där man släppt efter allt mer på egen självbestämmanderätt och satsat korten djärvt i ett stormaktsspel man knappast kan påverka. Man får hoppas att det går Norge väl, att landet har tur (det behöver småstater ibland). Men det är ingen väg för oss att gå.

Vi blir också utan att vara angripna lätt en del i ett stormaktsspel där

svenskt territorium blir en bricka att laborera med inför en uppseglande kris eller vid ett skymnings-tillstånd.

I debatten idag är det som om inga alternativ finns och som om all erfarenhet från kalla kriget är borta. Vi kunde spela en dämpande roll trots att kapprustningen pågick och Sovjet invaderade både Ungern och Tjeckoslovakien.

Ser man till det geostrategiska läget för vårt land har inte mycket förändrats i vår region.

Ryssland ligger där det ligger och står rustat mot ett likaledes upp-rustande Nato.

Vi har kanske i ännu högre grad än tidigare intresse av att hålla spänningarna nere i vår region även om Ukraina inte är Baltikum, och framför allt inte Finland. För Ryssland är de baltiska staterna inte lika viktiga som Ukraina, eller för den delen Georgien, två länder som var centrala delar av Sovjetunionen.

Vägledande för den svenska linjen var att vi med alliansfriheten som grund skulle utgöra en buffertstat mellan öst och väst.

Det behovet kvarstår.

Då kunde vi underbygga den positionen med ett starkt försvar som gjorde vår alliansfrihet trovärdig och som medförde att båda sidor

kunde acceptera den svenska bufferten och i det stora hela respektera den.

Det var en för alla parter win-win-situation.

Det är fullt möjligt att återskapa den situationen genom att vi fortsätter den nu beslutade uppskrivningen av försvarsanslagen till två procent av BNP, bygger ut värnplikten till att bli allmän och obligatorisk och återbefäster Gotland.

Detta bör kompletteras med en tydlig försäkran om fortsatt alliansfrihet.

Vi säkrar stabilitet både i vår egen politik och i närområdet. Det låg mycket i statsminister Magdalena Anderssons uttalande direkt efter angreppet på Ukraina att vi inte skulle byta linje och öka osäkerheten om var Sverige står. Liknande hade tidigare statsminister Stefan Löfven förklarat för ett par år sedan då han försvarade alliansfriheten.

Alla parter vet sedan decennier vad en svensk alliansfrihet innebär och hur vi har eftersträvat att hålla spänningarna nere.

Inga behöver befara obehagliga överraskningar och farliga vändningar.

Den buffertstatroll vi haft har aldrig varit villkorad av någon stormakt och skall inte vara det i framtiden heller.

Det är ett svenskt beslut utifrån vad som bäst tjänar vårt lands överlevnad och vad som har störst möjlighet att hålla oss utanför krig.

16 april, 2022

**Rolf Andersson,
Anders Björnsson och
Lars-Gunnar Liljestrand**

<https://www.alliansfriheten.se/sverige-som-uppmarschomrade/>

Den 26 mars 2022 hölls ett protestmöte på Sergels torg i Stockholm under parollerna "Nej till Nato -- Nej till krig". Vi återger några av de tal som hölls vid mötet.

Eva Jonson:

Makthavarnas media ger en falsk bild

Också i Sverige har vi ett militär-industriellt komplex, som styr opinionsbildning och politiska beslut.

Krigsmaterielindustrin, politiker och media sjunger samma sång; de står för samma narrativ, som man säger. Och i stor utsträckning har de samma ägare.

Därför får vi i media och riksdagsdebatter en helt falsk bild av världen, en ensidig och starkt förvrängd bild av pågående konflikter.

Det är osanning eller selektivt valda fakta, som passar narrativet att Nato är nyckeln till fred, fast sanningen är den motsatta:

Det är USA och Nato som ligger bakom de allra flesta konflikter i vår tid, inklusive det krig som nu pågår i Ukraina.

Nato är inte en fredsorganisation!

Nato är inte en försvarsallians, utan en offensiv militärallians.

Vilken är Natos plan?

USA och Nato är på jakt efter Rysslands naturtillgångar.

De vill komma åt Rysslands långa kust mot Arktis.

Och de gör ingen hemlighet av sina planer.

De talar öppet om att Ryssland borde styckas i tre delar.

Det handlar om kolonial eröv-

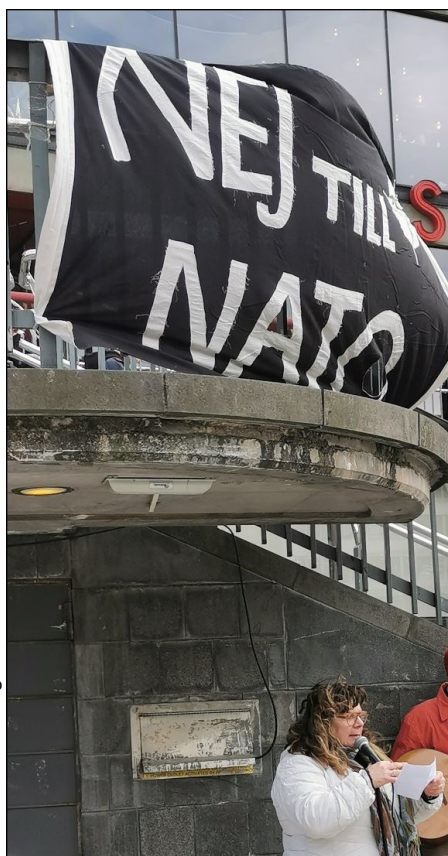

Foto: Stefan Lindgren

Eva Jonson talar vid opinionsmötet på Sergels torg.

ring av ett land med stora naturresurser.

Sveriges naturresurser är i sammanhanget inte särskilt intressanta, men Sveriges strategiska läge är viktigt.

I vårt land finns också tekniskt kunnande som USA behöver för att nå sina mål.

Sverige behöver inte Nato, det är Nato som behöver Sverige.

Sverige behöver inte Nato för fred, det är Nato som behöver Sverige för krig!

Finland deklarerade i sin utrikes- och säkerhetspolitiska redogörelse från november 2020:

"Om Finland utsätts för ett väpnat angrepp, försvarar sig Finland i enlighet med FN:s stadga. Finland tillåter inte att dess territorium utnyttjas i fientligt syfte mot andra stater."

En sådan klar deklaration borde också Sverige utfärda!

Och i den finska Kärnenergilagen sägs att

"det är förbjudet att till Finland införa kärnladdningar samt att här framställa, inneha och spränga sådana".

Även en sådan bestämmelse borde Sverige ha.

Att hålla Sverige utanför krig är oerhört viktigt.

Det handlar om våra liv, om våra barns liv.

Och nu är det verkligen på allvar. Därför kräver vi:

Försvara och återupprätta Sveriges alliansfrihet!

Säg upp värdlandsavtalet med Nato!

Därför säger vi Nej till Nato!

Christer Lundgren vid opinionsmötet.

Christer Lundgren: Frågor om Sveriges framtid

1. Ska Sverige gå i krig?

Det är vad ett medlemskap i Nato innebär: en svensk förpliktelse att gå i krig.

Om ett eller flera Nato-länder anser sig ha blivit utsatt för en väpnad attack, så åligger det varje medlemsstat att försvara dem. Det säger artikel 5 i Natos grunddokument.

Det enda tillfälle hittills i Natos historia då artikel 5 har utnyttjats var den 12 september 2001, dagen efter terrorattackerna mot World Trade Center och Pentagon. Då förpliktade Nato sina medlemmar att bistå Förenta staterna i dess svar på attackerna. Och det svaret var USA:s krig mot Afghanistan – ett land som inte hade något med terrorattackerna att göra.

Följaktligen deltog Nato i det kriget mot Afghanistan, som varade i tjugo år, och det gjorde också Sverige, fast vårt land inte är Natomedlem.

Sverige deltog alltså i Förenta staternas och Natos krig mot Afghanistan utan att vi var förpliktade att göra det.

Det leder till nästa fråga:

2. Ska Sverige gå i krig mot Ryssland?

Natos strategi utpekar Ryssland som huvudfienden.

Som medlem i Nato skulle också

Sverige se Ryssland som en fiende, vilket vårt lands politiska och militära ledare redan tycks göra. Men Sverige vore som Natomedlem också förpliktat att gå i krig om något land angrips av Ryssland – eller påstår sig ha angripits av Ryssland.

Ett krig som det i Ukraina – eller en mindre skärmytsling i Baltikum – skulle alltså omedelbart leda till att Sverige råkade i krig med vår granne i öster, stormakten Ryssland.

Sverige skulle inte kunna välja att som buffertstat stå utanför kriget, en neutralitet som i 200 år har hållit vårt land utanför krig; vi skulle genast bli en framskjuten del av Natos krigsfront.

Senast Sverige krigade mot Ryssland, förlorade vi halva riket. Denna gång är risken stor att vi går miste om återstoden, eller att vårt land styckas upp.

Eller rättare sagt: Vad som efter ett sådant krig återstår av landet. För nästa fråga är:

3. Ska Sverige gå i krig mot kärnvapenmakten Ryssland?

Vi kan med ganska stor säkerhet säga att vid en stor konfrontation mellan Ryssland och Nato, alltså ett tredje världskrig, kommer kärnvapen till bruk.

Natos strategi, som formulerades

1954, är att redan i inledningsskedet av ett sådant krig sätta in kärnvapen. På denna punkt har strategin inte förändrats.

Det gör det mycket sannolikt att också Ryssland kommer att tillgripa sådana vapen för att slå ut strategiska militära mål.

Om svenskt territorium används som avskjutningsramp, eller som genomgångsområde för Förenta staternas trupper och strategiska bombflyg, är det högst sannolikt att vårt land utsätts för bombningar även med kärnvapen.

En fjärde fråga rör vem som tjänar på krig, vem som driver fram konfrontation, vem som ser Sverige som bricka i det stora spelet. Alltså:

4. Ska Sverige gå i krig för att krigshökar i USA vill ha krig i Europa?

Maktthavarna i Washington D.C. – i första hand State Department, kongressen och krafter inom underrättelseorganen – driver på konfrontationen mellan Nato och Ryssland.

De har genomdrivit hårda sanktioner mot Ryssland – sanktioner som slår tillbaka hårt, främst mot Europa.

Vi har redan drabbats av konsekvenserna: kraftigt höjda priser på el, bensin och diesel, mat etc. Det betyder ökad inflation, det vill säga att våra pengar blir mindre värda, jordbruk och industrier slås ut, levnadsstandarden sjunker.

På sikt kan det också betyda att Förenta staterna och Storbritannien än en gång driver fram ett krig i Europa. Ett krig för regimskifte i Ryssland. Ett krig med förödande effekter för oss i Europa.

Nato är Washingtons redskap för att skapa krig i Europa. Ukraina blev ett offer för den strategin. Risken är stor – för att inte säga överhängande – att också Sverige som framskjuten postering i Nato-fronten blir ett sådant bondeoffer.

5. Är då Nato ett skydd om Sverige blir indraget i krig?

Jag upprepar vad Eva Jonson sade: Sverige behöver inte Nato

för att bevara fred, det är Nato som behöver Sverige för sitt krig mot Ryssland.

Som alliansfri buffertstat har vi undgått krig i 200 år, nu slåss politikerna om att dra in vårt land i krig med Ryssland. Det gick illa 1809. Det kommer att gå mycket illa denna gång! Liksom för Ukraina.

I stället för att ytterligare trappa

upp konfrontationen bör Sverige genom förtroendeskapande åtgärder bidra till avspänning och gemensam säkerhet.

Sveriges försvar bör inriktas på att i huvudsak med egna krafter försvara det egna territoriet, inte på krig utomlands under främmande makts befäl och i främmande makts intresse.

Vi ska försvara freden! Vi ska slå

vakt om alliansfriheten!

Därför kräver vi:

Sluta öva angreppskrig från svenskt territorium!

Bort med USA:s och Natos bombplan, krigsfartyg och atomvapen från Sverige!

Säg upp världslandsavtalet med Nato!

Säg NEJ till Nato!

Eva Myrdal:

Nej till svenskt Nato-medlemskap!

Det är utmärkt att statsminister Magdalena Andersson sagt offentligt att det inte nu är tid för Sveriges regering att ansöka om medlemskap i Nato.

Utmärkt också att såväl statsminister som utrikesminister påtalat att Ryssland inte kan diktera Sveriges beslut utan att det är i Sverige vi avgör om vi skall ansöka om medlemskap.

För att vi medborgare skall känna oss helt trygga i att vårt nationella självbestämmande värnas behöver vi tydliggöra också för till exempel Estlands statsminister Kaja Kallas att svenska medborgare fattar beslut i landets frågor. Det borde vi gjort också då Trumps försvarsminister, USA-generalen James Mattis, uppmanade Sverige att inte rösta för FN-resolutionen om förbud mot kärnvapen.

Vad är då det Nato som också utomstående försöker påverka svenska folket att ansluta sig till? Från 1999, då Nato utan FN-beslut anföll Jugoslavien och bombade landet under 78 dagar, vet vi att det inte är en "försvarsallians".

USA:s president tar idag munnen full av FN-stadga, folkrätt och mänskliga rättigheter, men omvärlden känner de krigsbrott som begåtts av USA och dess allierade i Nato. USA och dess Nato-allierade försöker göra FN-stadgans aggressionsförbud till sitt privilegium att

Foto: EASAA.org

Eva Myrdal.

tolka. Att trolla fram när det passar, som efter Iraks invasion av Kuwait 1990 och idag då Ryssland gått in i Ukraina. Men för länder som Sverige borde FN-stadgan inte vara ett regelverk att glömma när det passar. För oss och för huvuddelen av världens länder är ett upprätthållet aggressionsförbud ett värn. Och för mig är det Sverige det gäller nu – i Sverige har jag språket, hemmet och i kraft av medborgarskapet också det politiska mandatet att agera. Jag har inte något annat hemland.

Sverige har deltagit i flera av Natos anfallskrig sedan början av senaste kriget mot Afghanistan 2002. Deltagit också i andra anfallskrig med Nato, som det mot Libyen 2011 i trots mot FN-resolution 1973 och därmed i trots mot FN-stadgan. Förutvarande utrikesministern Carl Bildt berättade för

oss i SVT 18 maj 2011 att svenska JAS-piloter stått för en fjärdedel av flygspaningen för att lokalisera bombmålen i Libyen. Vad har det blivit av Libyen som land för människor att bo i? Elva år senare kan inte någon fred för folket skönjas.

Svenska regeringar höll oss i Natos och USA:s krig i Afghanistan i nära 20 år – argumentet var att svenska soldater i Afghanistan skyddade svenska säkerhetsintressen – men vi har nu sett att det endast var USA:s geopolitiska intressen vi var där för att tjäna. USA förlorade kriget militärt, men fortsätter kriga ekonomiskt med stöd av bland andra Sverige och med frysande och svältande afghanska barn som offer.

Vi skall naturligtvis arbeta för en politik som omöjliggör att Sverige blir delaktigt i anfallskrig och därför också arbeta mot ett svenskt medlemskap i Nato. Ett medlemskap skulle helt underställa oss Natos regelverk och den starkaste maktens geopolitiska intressen – det vill säga USA:s. Och naturligtvis inte skydda oss från att bli krigsskådeplats i den stormaktskonflikt som är under uppsegling.

Kriget i Ukraina anförs i media som skäl till att det skulle brådska med en svensk medlemskapsansökan. Men ett svenskt Nato-medlemskap förändrar inte dagens si-

tuation i Ukraina, utan ökar istället risken för att Sverige i en inte avlägsen framtid blir krigsskådeplats som Ukraina. Vi i Sverige skall inte låta oss dras med i stormaktspelet kring Ukraina. Sverige kan bidra med humanitärt bistånd till Ukraina och stödja alla initiativ till förhandlingar. Österrike och Irland är exempel på länder i EU som bidrar humanitärt men inte militärt.

En majoritet av världens länder har fördömt invasionen i linje med FN-stadgans aggressionsförbud – men i världen utanför ledningen av Europeiska Unionen, USA, Australien och Japan finns en insikt om att USA:s och Natos beskrivning av bakgrundskonflikten är ensidig. Och utan en konkret analys av orsaker – ingen möjlighet att förhandla fred.

Länder som Sydafrika, Indien, Brasilien, Irak, Tanzania och Mexiko deltar inte heller i de av USA och Europeiska Unionen påbjudna sanktionerna mot Ryssland. I denna nya, mångpoliga värld behöver vi i ett glest befolkat land i nordvästra kanten av den euroasiatiska kontinenten orientera oss och tänka efter.

Värnplikten skall utökas i Sverige enligt beslut i riksdagen. Men det innebär inte att allmän värnplikt återinförs. Vi i Sverige behöver en värnpliktsarmé och ett brett civilförsvar inom landets gränser som värn mot de officerare som nu under dryga 20 år fostrats under Natos rules of engagement – märk vad statstjänstemannen Michael Claesson, officerare och Försvarsmaktens insatschef, slår fast på Försvarsmaktens hemsida. Han påpekar att det han benämner ”insatsen i Afghanistan” har ”fostrat en hel generation svenska officerare”.

Nej till svenskt Natomedlemskap!

KRÖNIKA

Väst valde kriget

Kriget i Ukraina kom inte som en blix från en klar himmel. Det har en lång förhistoria men statskuppen i februari 2014 är en plattform från vilken mycket av det som sedan hänt utgår.

Kuppen initierades, finansierades och styrdes av USA och EU. Fascistiska stormtrupper användes för att tvinga den folkvalda presidenten i landsflykt. Kuppen våldförde sig grovt på den folkrättsliga principen att inte blanda sig i andra länders inre angelägenheter. Ambassadörer och ministrar deltog öppet i demonstrationerna på Maidantorget i Kiev och USA dirigerade vilka som skulle sitta i kuppregeringen.

Sedan följde åtta år av bombardemang av de ryskorienterade Donetsk och Luhansk under ackompanjemang av rasistisk, russofob och genocid propaganda. Detta skedde utan protester i väst.

Självklart upplevde Ryssland det som ett existentiellt hot när Nato, tvärsamt alla de löften som getts, avancerade till landets gränser med amerikanska missiler som kunde nå Rysslands hjärta på en kvarts timme.

Väst hade möjligheten, efter de rimliga ryska förslagen om

ömsesidiga säkerhetsgarantier, att ta dem i beaktande och finna en diplomatisk lösning. De avfärdades dock med motiveringen om varje lands rätt att bestämma över vilka vapen man vill placera ut. Men egen säkerhet kan inte vinnas genom att nonchalera grannlandets.

Rysslands vädjanden möttes av Nato-chefen Stoltenberg med kommentaren att om Ryssland vill ha mindre vapen vid sina gränser ska de få fler. Zelenskyj sa sig inte längre vara intresserad av att genomföra Minsk-avtalen om att ge Donetsk och Luhansk ökad autonomi inom den ukrainska statsbildningen och ville riva upp löftet om att Ukraina inte skulle tillverka kärnvapen. Biden hade redan tidigare försäkrat Zelenskyj om stöd för att återta Krim och Donbass-republikerna.

Så väst valde kriget. I pågående krigspsykos talas om fördjupat samarbete med vår tids största massmördare USA. Nämn Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien och Jemen där miljoner mördats och drivits på flykt och infrastrukturen förstörts under största möjliga medietystnad.

Men det var ju inte i Europa invänder någon. Skulle deras liv vara mindre värda för det?

Ulf Bjerén

Ukraina på det stora schackbrädet

För människor handlar Ukrainakriget om känslor och grymheter. För geostrategen handlar det om kraften i det globala schackbrädet.

Jag måste hela tiden konstatera att de flesta inte förstår så mycket om geopolitik. Därför vill jag peka på några grundläggande saker, som kommer att bidra till förståelsen.

De flesta människor är starkt känslomässigt påverkade av händelserna i Ukraina. Det kan bero på chockerande bilder, det kan bero på att det är ett krig i Europa, eller för att de fruktar ett nytt världskrig, eller en kombination av dessa och andra faktorer.

Geostrategi och känslor

Dessa känslomässiga reaktioner är avsiktligt framkallade, för när du är starkt känslomässigt påverkad, dvs arg, rädd, upprörd och så vi-

dare, kan du inte tänka rationellt. Och de som inte tänker rationellt utan känslomässigt, kan lätt kontrolleras genom sina känslor. Det är ett medel som har visat sig fungera när man vill kontrollera massorna. Men om vi vill förstå geopolitik måste vi analysera helt torrt och ”känslolöst”. Geopolitik är som ett schackspel, och vi vet alla att ingen ännu har vunnit ett schackspel med hjälp av känslor, utan att det alltid är den som analyserar bäst och är mest kallblodig, som vinner. Det gäller även åskådarna till schackspelet, som först då de ser spelet på ett lika kallt och objektivt sätt som spelarna, kommer att kunna förstå spelet och spelarnas strategier.

Inom geopolitik är dessa observatörer av spelet analytikerna, och jag räknar mig själv bland dem. Man måste se på de politiska händelserna som ett schackspel.

Om man i schack, vid ett så kallat ”bondeoffer”, hyser medlidande med bonden som blir slagen och borttagen från brädet, då har man inte förstått spelet. Bonden är bara en bricka i spelet, och den offrades för att ge en fördel, till exempel i utbyte mot en löpare.

Geopolitiskt schackbräde

Inom geopolitik är länder och befolkningar brickor i spelet. Om man vill förstå geopolitik måste man tänka som en geostrateg. Och för en geostrateg spelar det ingen roll om ett land förstörs och hundratusentals människor dödas i denna processen. För geostrategen är det enda som räknas att hans sida därmed har fått ett övertag, och att motståndaren har försvagats. Det förstörda landet och de hundratusentals oskyldiga döda är bondeoffret. Och geostrategen har lika lite medkänsla för dem, som

schackspelaren har med bonden av tre, som han offrade i utbyte mot en löpare.

Det är cyniskt, men detta är geopolitikens verklighet. Jag är glad att jag bara är analytiker. Jag följer vad som händer och lyckas – när jag jobbar med mina analyser – koppla bort känslorna. Jag skulle inte kunna vara en geostrateg som, ”om det behövs”, fattar sådana beslut som leder till hundratusentals människors död.

För att förstå geopolitik måste vi vara medvetna om att det fungerar på ett sätt som jag har beskrivit här, och att beslutsfattare ser världen som ett schackbräde, där länderna och deras befolkning är pjäserna. De mäktiga staterna – framför allt USA, Ryssland och Kina – är spelarna, och alla andra stater är pjäser i spelet. Det är så vi måste försöka föreställa oss det, även om det här är en något förenklad framställning. Och de olika länderna är inte lika viktiga och mäktiga, vissa är bara bönder, andra är löpare, springare och torn. Men de är beroende av spelarnas beslut, och de är fortfarande bara brickor i spelet.

Intressen eller vänskap?

När vi väl har förstått att geopolitik inte har så mycket med mänsklighet att göra ger sig svaret på frågan om det finns vänskap mellan stater. Svaret är nej, det finns ingen vänskap inom geopolitik, även om politiker gärna berättar för oss att, till exempel USA eller Frankrike, är vänner med Tyskland.

I geopolitik handlar det om konkreta intressen. Att Ryssland och Kina till exempel idag har en ”nära vänskap” beror på att de har samma intressen på många områden. De har båda ett intresse av stabilitet i Asien, eftersom ingen stat uppskattar oroligheter nära sina gränser. För Ryssland är Kinas teknologi och industriella makt av intresse, medan Kina behöver Rysslands råvaror och även dess

stöd inom de teknikområden där Ryssland är ledande.

Dessutom blir de två staterna regelrätt tvingade att samarbeta av USA, då USA har förklarat båda staterna som sina motståndare, vilka USA i årtal har bekämpat med sanktioner och andra medel. USA vill bevara sin status som den främsta världsmakten, det vill säga att behålla världsherraväldet. Det kallas en unipolär värld, där det bara finns en maktpol.

Ryssland och Kina har därmed båda ett intresse av att bryta denna maktpol, som har förklarat dem som sina fiender och som bekämpar dem. De strävar efter en världsordning där det inte finns någon dominerande makt som kan och kommer att påtvinga alla andra sina regler. De vill ha en multipolär värld, där det finns flera likvärdiga maktpoler som diskuterar sina intressen på jämställd fot och provar att finna lösningar utan att den ene dominerar den andre.

När stater slår sig ihop är det inte vänskap som ligger bakom, utan det faktum att de har gemensamma intressen.

Det är – i grova drag – den aktuella konstellationen på det geopolitiska schackbrädet.

Inom geopolitiken varar vänskapen så länge man har gemensamma intressen.

Förhistorien

USA är för närvarande på defensiva på schackbrädet. Detta land nådde toppen av sin makt på 1990- och 2000-talen, Sovjetunionen upplöstes, Ryssland var svagt, Kina var fortfarande ett efterblivet land. USA kunde styra och ställa som de ville i världen och gjorde det också. USA var världsmakten, imperiet, vilket är begreppet historiker använder för en världsmakt.

Men på 2000-talet kom Ryssland, under Putin, på fötter igen och Kinas utveckling skedde också i snabb takt. Redan på 2010-talet

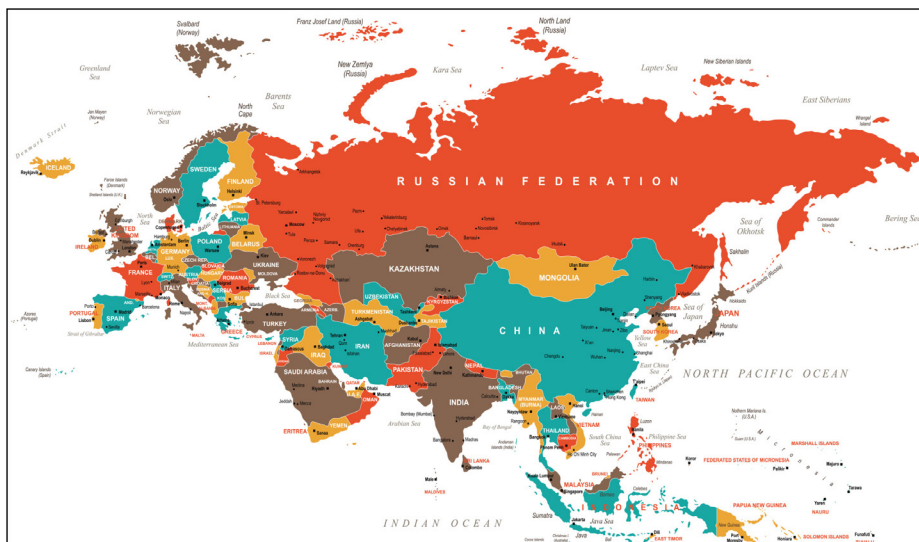
var Kina en självmedveten världsmakt, Ryssland var fortfarande mer återhållsamt och fortfarande inte riktigt säker på sin egen styrka.

I Rysslands fall var händelserna i Maidan 2014 avgörande, när Ryssland tvingades konfrontera USA:s ambitioner på Rysslands ”bakgård”. Det visade sig att Ryssland redan var ekonomiskt starkt nog för att stå emot sanktionerna, som USA straffade Ryssland med för dess ”uppror”. Trycket av sanktioner gjorde till och med Ryssland ännu starkare, vilket först bara irriterade de ansvariga i Washington, men sedan förmodligen gjorde dem mer och mer oroliga. Sanktionerna rann helt enkelt bara av Ryssland.

Först senare tog USA sig an Kina. Det hände från 2017, under president Trump, som förklarade Kina som sin främsta motståndare, när Kina hade börjat hota USA:s ekonomiska dominans. Men USA:s ekonomiska dominans är grunden för landets militära dominans, och det är därför Kina faktiskt är en viktigare motståndare för USA än Ryssland.

Eurasien

Nyckeln till världsmakt, till ”världsomfattande dominans” som USA kallar det, är dominans över Europa och Asien, den så kallade eurasiska kontinenten. Den som härskar över Eurasien härskar över hela världen. Det är därför USA anser att Ryssland är en farlig motståndare. Ryssland självt har inga aggressiva avsikter mot någon. Ryssland har mer mark och resurser än landet behöver och kunde ha ägnat de kommande hundra åren åt att utveckla sitt enorma land. Men detta är problemet: Ryssland är ett enormt land på den eurasiska kontinenten och därmed ett problem för USA, om man inte underkastar sig USA:s vilja. Och det är just en sådan underordning som Ryssland,

Eurasien är jordens största totala landmassa både i yta och befolkningsstorlek.

som i sin tur blivit självmedvetet under Putin, inte är villigt att acceptera.

Att Ryssland inte har några aggressiva avsikter, på något sätt, är inte en produkt av min blomstrande fantasi, eller rysk propaganda, utan det konstaterade redan 2019 en av de mäktigaste tankesmedjorna i USA, RAND Corporation, i en studie. Det var inte något som man precis gladd sig åt i USA, man blev istället irriterad och började fundera på hur man skulle gå tillväga för att provocera Ryssland, så att landet sedan äntligen skulle reagera på ett aggressivt sätt, detaljerna i studien finns här.

Det låter kanske obegripligt, men det är en logisk konsekvens, när man tänker geopolitiskt. USA var tvunget att bilda en koalition för att tvinga Ryssland på knä, för landet utgör, så länge det inte lyder USA, även utan att hota någon, enbart på grund av sin storlek, ett hinder för USA:s anspråk på att vara den dominerande makten i Eurasien.

Men hur bildar man en koalition mot en fredlig granne? Helt enkelt: genom att provocera landet så starkt att det inte längre reagerar fredligt, och sedan kan man säga till de andra: "Titta här, Ryssland är farligt, vi måste slå oss ihop och stoppa Ryssland!"

Geopolitik fungerar så cyniskt, och därför var Rand Corporations erkännande av att Ryssland inte hade några aggressiva avsikter dåliga nyheter för USA.

Brickorna i spelet

Ukraina var, efter Sovjetunionens sammanbrott, det land som hade störst potential i Östeuropa. Landet hade en – om än förfallen – ändå effektiv industri, med avgjort konkurrenskraftiga produkter. Det hade flygplansproduktion, skeppsbyggnad, rymdteknik, kärnteknik och tung industri, dessutom är Ukraina rikt på resurser som kol och har den bördigaste jorden i Europa, och förmodligen till och med i hela världen.

Men i väst ville man inte ha någon konkurrens i industrin och då passade det bra att kortsiktigt tänkande, giriga oligarker säkrade åt sig landets filé-bitar i den privatisering som väst främjade. Ukraina utnyttjade aldrig sin potential, landet förblev en lättviktare i Europa, i schack skulle man ha kallat landet för en bonde. Det kunde ha varit en dam, men vem har nu intresse av att en potentiell motståndare plötsligt har en dam stående på brädet?

På grund av de nära familjebanden mellan människorna sedan sovjettiden och de nära ekonomis-

ka relationerna mellan Ukraina och Ryssland, var dock Ukraina en mycket viktig bonde. Tillsammans med Ryssland kunde Ukraina ha blivit en drottning, och Ryssland självt kunde ha utvecklats mycket snabbare.

Att förhindra detta var redan under 1990-talet ett av geostrategens viktigaste mål i Washington, något som den inflytelserika geostrategen Zbigniew Brzezinski redan 1997 förklarade utförligt i sitt viktiga standardverk "The Only World Power". I den boken kan man i princip läsa vad som kom att hända under de följande två decennierna. USA stödde massivt de antiryska styrkorna i Ukraina, för att slå in en kil mellan Ryssland och Ukraina. Ukraina, den potentiella ryska drottningen, förblev således en svag bonde.

Att människorna i Ukraina har levt i fattigdom i 30 år spelar ingen roll för geostrategen, för geopolitiken är nu en gång cynisk och inte människovänlig.

I schack offras bönder när det ger en fördel.

Kampen om bonden

I takt med att Ryssland växte sig starkare ökade, ur USA:s synvinkel, faran att Ukraina och Ryssland kunde mötas, eftersom Ryssland för många grannar blev en attraktiv partner. Om anslutning till Ryssland skulle kunna leda till mer välstånd för ukrainarna, kan Ukraina komma att lämna USA:s inflytandesfär. Ur USA:s synvinkel var detta något som man ville förhindra.

Ryssland hade andra intressen, Ryssland ville inte göra Ukraina till en satellit. Ryssland var intresserad av en bro till Europa, på grund av Natos utvidgningar österut och EU:s alltmer konfronterande politik. Ur rysk synvinkel borde för det första Ukraina ha blivit en buffert mellan Nato och Ryssland

och för det andra en bro till Europa, vilket skulle underlätta affärer, handel och kulturellt utbyte.

Rysslands intresse och Putins stora mål, vilket han redogjorde för redan i sitt tal i den tyska förbundsdagen 2001, var det stora gemensamma området från Lissabon till Vladivostok, där europeisk industri och teknologi, tillsammans med ryska mineraltillgångar och arbetskraft, kunde bilda en gemensam makt, där EU och Ryssland hade varit beroende av varandra, utan att en av parterna skulle kunna dominera den andra. Ukraina var den sista nyckeln till detta mål, efter att USA hade dragit in de baltiska staterna i det USA-dominerade NATO, och Vitryssland hade blivit utstött av väst.

Därför var USA:s främsta mål i Europa att slutligen och permanent skilja Ukraina från Ryssland. Maidan-kuppen, som orkestrerades och finansierades av USA och förde antiryska, ja till och med nynazistiska, regeringar till makten, var en viktig seger för USA. Men USA hade lärt sig av sina erfarenheter, för det hade redan varit en orange revolution (2004, ö.a.), som dock inte ledde till någon permanent förändring, när det visade sig att en ganska prorysk president återigen vann valet. Denna president lyckades man med att avsätta i Maidan-kuppen.

För att förhindra en upprepning av "oönskade" valresultat behövde USA något som kunde driva in en oåterkallelig kil mellan Ukraina och Ryssland. Och vad är det nu som är bättre lämpat för det än ett krig? I min bok om Ukrainakrisen från 2014, som nu kommer i en reviderad upplaga, visar jag att det var CIA-chefen som beordrade de dåvarande myndigheterna i Kiev att gå i krig i Donbass. Han var närvarande inkognito vid det avgörande mötet i det ukrainska säkerhetsrådet i Kiev, något som

Vita huset tvingades erkänna bara några dagar senare.

Kriget i Donbass var USA:s egentliga seger, eftersom man därmed kunde samla den ukrainska befolkningen mot Ryssland. Och framför allt, genom att se till att det ryskbefolkade Krim och det ryskbefolkade Donbass inte längre kunde delta i valen i Ukraina, säkerställdes att endast antiryska styrkor kunde vinna valet. Bonden Ukraina hade äntligen hamnat under USA:s kontroll.

Bondeoffret

USA hade därefter fortfarande som huvudmål att besegra sina två motståndare i kampen om makten i Eurasien, Maidan var bara ett litet, men viktigt steg. Kampen mot Kina är ett annat ämne, så vi håller oss nu till Ryssland.

Ryssland blev likväl allt starkare och inte heller har alla sanktioner, som har införts under alla möjliga förevändningar sedan 2014, kunnat ändra på det. Medan västerländska experter 2014 förutspådde Rysslands förestående statsbankrutt och kollaps, växte sig Ryssland ändå starkare, ekonomin växte, valutareserven fördubblades och folkets välbefinnande bibehölls.

2019 skrev den redan nämnda tankesmedjan, RAND Corporation, en ny studie på 354 sidor, där den visar i detalj hur man vill kunna försvaga Ryssland. Jag har ägnat studien en serie på 20 artiklar, där jag har visat vad USA har planerat att göra för att försvaga Ryssland. Nästan allt som föreslogs i studien har sedan dess implementerats. Dessa geostrategier i USA har en makt som är svår att överskatta.

Det bästa sättet att försvaga en geopolitisk motståndare är att driva in honom i ett kostsamt proxykrig. Principen är inte ny, vi känner den från Vietnam och Afghanistan. Ett proxykrig är kostsamt för motståndaren, det kostar liv, vilket kan

leda till inhemskt missnöje, instabilitet och oro, och det kan användas i propagandasyfte, genom att få andra länder att vända sig mot motståndaren och därmed försvaga hans utrikespolitik.

RAND Corporations strategi gick bland annat ut på att provocera Ryssland, genom att placera ut kärnvapen nära landets gränser. När det gäller Ukraina kunde man i RAND Corporations studie läsa i svart på vitt, att USA inte har något intresse av en fred i Donbass, utan att man vill använda kriget där efter behag för att irritera Ryssland och påföra Ryssland kostnader.

I slutet av februari hotade Ukrainas president Zelenskij, vid säkerhetskonferensen i München, att utveckla och placera sina egna kärnvapen i Ukraina. När en president säger något sådant offentligt är det inte resultatet av ett lyckfullt infall. Då har han antingen redan gjort det, eller så är han på väg att göra det. Och Zelensky skulle inte ha kunnat göra ett sådant uttalande utan att ha täckning från Washington.

Därmed hade alltså just den situation uppstått, som RAND Corporation hade strävat efter: Ryssland hade ställts inför ett val mellan pest och kolera. Ryssland skulle kunna tillåta att kärnvapen placerades ut vid dess gränser, vilka kontrolleras av en radikal anti-rysk stat, eller att i sista minuten försöka förhindra det militärt. Ryssland bestämde sig för det senare alternativet, vilket var helt i RAND Corporations och därmed USA:s intresse.

Krig är något av det dyraste man kan hålla på med.

I Ukraina pågår nu ett proxykrig som är kostsamt för Ryssland och som USA utnyttjar maximalt för att försvaga Ryssland ekonomiskt och för att bilda koalitioner mot Ryssland etc. Med detta proxykrig hoppas USA äntligen kunna försvaga Ryssland permanent och

att kunna tvinga Ryssland på knä, vilket man också säger ganska öppet, när det i Washington heter att målet är att förstöra Rysslands ekonomi. Som sagt, geopolitik är förnedrande och cynisk. Men det är så det fungerar.

Hålla känslorna kokande

Detta är trots allt något som bara få människor känner till, de låter sig istället bli känslomässigt påverkade av hemska bilder och kräver åtgärder mot den påstådda sataniska fienden, också när det skadar dem själva. Nu uttrycks det till exempel i slagord som "Frys mot Putin". När de hör sådana slagord gläds geostrategen, som naturligtvis inte kommer att frysa, över dumheten hos de människor som inte har

förstått vad det egentligen handlar om.

De "dumma" massorna är nu lätta att leda, det visste redan senatorerna i det antika Rom, när de sa till folket att de var tvungna att offra sina söner i kriget mot Kartago, då Kartago offrade sina barn till hedniska gudar, vilket verkligen var barbariskt. Det var, som arkeologer gradvis har upptäckt, lika mycket påhittad krigspropaganda som dagens paroll om mänskliga rättigheter. Det enda som betyder något är att få de "dumma" massorna att reagera känslomässigt, så att de är villiga att lida, att offra något eller till och med att dö som soldater, för att uppnå de rikas och mäktigas mål.

Och som jag nämnde i början av

den här artikeln är det största problemet idag återigen att människor är så starkt känslomässigt påverkade att de kopplar bort sitt analytiska tänkande. Detta gör massorna lätta att kontrollera. Man måste bara sörja för att hålla känslorna kokande.

Och det har vi ju medierna till ...

Thomas Röper

Denna artikel publicerades 14 april på *Anti-Spiegel* och sedan på *Derimot.no*. Den har översatts till svenska av **Rolf Nilsson** för *Global Politics*.

<https://www.globalpolitics.se/vad-ukrainakriget-handlar-om-for-manniskor-kanslor-och-grymheter-for-geostrategen-kraften-i-det-globala-schackbradet/>

Kan sanktioner förkorta kriget?

Rysslands invasion av Ukraina är ett folkrättsbrott. Det finns en bakgrundshistoria i konflikten mellan USA/Nato och Ryssland som kan förklara, men inte ursäktas, det ryska agerandet.

Om det snabbt ska bli ett slut på kriget hjälper det inte med polarisering och demonisering. Lösningen nu är eld-upphör och fredsförhandlingar.

Det finns en risk att kriget utvidgas och trappas upp till ett storkrig mellan öst och väst – i värsta fall med kärnvapen. Detta måste undvikas. Kriget förkortas inte av att vapen skickas till Ukraina.

Den viktigaste åtgärden från USA, EU och några till stater har varit hårda sanktioner. Den historiska erfarenheten är att sanktioner ytterst sällan nått de mål som deklarerats när de införts. Däremot drabbas väldigt många människor som inte har med konflikten att göra.

Om ryska företag inte kan sälja energi och annat till länder som infört sanktioner kan de sälja till resten av världen som har en betydligt större befolkning. Tanken att det gäller att hindra Ryssland från att kunna finansiera kriget håller inte heller. På kort sikt finns det ingen brist på pengar för att fortsätta kriget.

De nuvarande sanktionerna kan få oanade effekter. Ryssland är världens största exportör av gas, handelsgödsel och vete, och är tredje störst för olja och kol. Sanktionerna mot Ryssland har redan lett till högre energipriser och kommer även att leda till prisökning på mat. Många fattiga kommer att få sämre levnadsvillkor. Många företag kommer att gå i konkurs. Detta gäller i de flesta länder.

Den allvarligaste effekten är dock att många människor i världens fattigaste länder kommer att dö. Svält och sjukdomar som beror på fattigdom medför idag över tio miljoner människors död. Det är

inte brist på mat i världen som ger svält utan det faktum att de fattigaste inte har råd att köpa maten. När priserna på mat ökar kraftigt kommer livet att hotas för hundratusentals människor.

Det är uppenbart att hårda sanktioner kommer att öka lidandet i världen. Det skulle bli polarisering och stor risk för nya konflikter, med en ökning av flyktingströmmar från dagens redan höga nivå. Världssamfundet måste sträva efter att minska spänningarna och hjälpa parterna i pågående krig att finna en förhandlingslösning. Kompromisser är att föredra framför fortsatt krig och risk för spridning.

18 mars, 2022

Lars Drake, f.d. adjungerad professor, fredsaktivist, Sverige

Inga Steen, Styreleder i Norges Fredslag, Norge

Marko Ulvila, fackboksförfattare, medborgaraktiv, Finland

Helge Ratzert, Århus mod Krig og Terror, Danmark

Hur många kommer att dö av sanktioner?

Hur många kommer att dö av sanktioner? Svaret beror på hur hårda sanktioner som införs mot Ryssland motiverade av invasionen av Ukraina.

I några tidigare sanktioner har många människor dött. Ett exempel är sanktioner mot Irak då minst en miljon irakier dog. De dog som en följd av att sönderbombade reningsverk inte kunde repareras på grund av brist på reservdelar och att medicin inte kunde importeras och en del annat. När det gäller de sanktioner som införts och som föreslås idag mot Ryssland kommer hotet mot människors överlevnad att vara mer indirekt – via ökade priser.

Centralt i de aktuella sanktionerna är energiresurser. De direkta effekterna är i första hand att det blir brist på gas för uppvärmning i Väst- och Centraleuropa och att några företag i Ryssland får mycket lägre intäkter. Den största effekten kan dock vara indirekt och drabba mycket fattiga i världen.

En viktig faktor är att Ryssland är en av världens största exportörer av energiresurser. För gas är Ryssland den största exportören och för olja och kol ligger Ryssland på tredje plats. Ryssland är däremot inte en stor exportör av uran.

Om sanktionerna mot Ryssland närmar sig 100 procent för energiresurser som gas, olja och kol kommer priser på energi, inklusive el, att öka. Det innebär att många sektorer drabbas. En av dem är jordbruk som i de flesta länder är beroende av diesel, eller el, för att ploga, skörda, torka samt sprida stallgödsel och handelsgödsel. Det medför att priser på livsmedel kommer att öka.

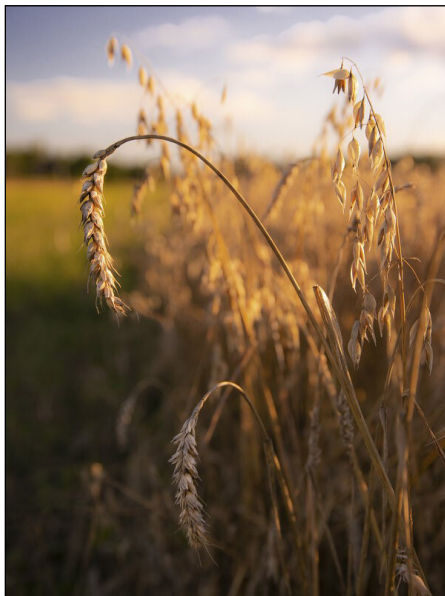

Foto: Lars Drake

Vete – global bristvara på grund av sanktionerna.

Ryssland är dessutom världens största exportör av vete och en 100-procentig sanktion skulle därmed leda till högre livsmedelspriser. Till det kommer att Ryssland är världens största exportör av handelsgödsel. En mycket hård sanktionspolitik skulle medföra minskade skördar på många produkter som jordbruket levererar till befolkningen runt om i världen. Den sammanlagda effekten kommer sannolikt att medföra en stor ökning av livsmedelspriserna. De i Sverige som redan nu har små inkomster skulle drabbas hårt, men de flesta i Sverige skulle klara detta även om det kommer att upplevas som väldigt negativt.

Den stora effekten är påverkan på dem som redan är mycket fattiga i världen. Svält och bristsjuk-

domar beror inte på att det globalt saknas livsmedel utan på att många fattiga inte har råd att köpa. Fler än 10 miljoner människor dör årligen i världen av sådant som beror på fattigdomsrelaterade faktorer. En dödsorsak är luftförorening från eldning med trä och träkol för att värma mat. Det kan förvärras som en följd av ökade priser på andra bränslen och på försämrad köpkraft av högre priser på mat. Risken är stor att många fler fattiga människor kommer att dö om 100-procentiga sanktioner införs. Det är mycket svårt att bedöma hur många det blir eftersom det beror på flera olika förhållanden som inte är kända idag. Det kan bli så många som en miljon människor. Om sanktionerna blir mindre hårda kommer det i alla fall att påverka fattiga människor, men då i mindre omfattning.

De mängder energiresurser, vete och handelsgödsel som inte längre kan exporteras till länder som deltar i sanktionerna kan exporteras till andra länder och indirekt komma ut på och påverka priserna på de internationella marknaderna. Det kommer att i någon mån motverka prisökningen på energi och livsmedel. Ökade matpriser som följer av minskad jordbruksproduktion är svårare att motverka.

P.S. Nu har även välinformerade Oxfam varnat för allvarliga konsekvenser när det gäller fattigdom och livsmedelspriser globalt.

6 mars, 2022

Lars Drake

<https://www.synapze.se/2022/03/06/hur-manga-kommer-att-do-av-sanktioner/>
<https://www.synapze.se/2022/03/18/kan-sanktioner-forkorta-kriget/>

Kajsa Ekis Ekman:

Varför accepteras Kyiv Independents nazistkopplingar?

*Kajsa Ekis Ekman har sedan starten 2014 skrivit för Dagens ETC:s ledarsida, som en av flera fristående debattörer. Detta är den sista ledare hon skrev innan chefredaktören **Andreas Gustavsson** "valde att avbryta samarbetet" med henne.*

I nyhetsrapporteringen från Ukraina finns en källa som citeras oftare än någon annan: *Kyiv Independent*. Den engelskspråkiga tidningen startades för knappt fem månader sedan, men har redan två miljoner följare och det som skrivs där hamnar direkt i tidningar världen över. Det är *Kyiv Independent* som får bidrag från den svenska medieorganisationen Utgivarna, Bonnier News och tyska Axel Springer. Nyligen inledde LO-ägda *Arbetet Global* ett samarbete med tidning-

en och kommer att direktöversätta deras texter till svenska.

Ingen tycks reagera på att *Kyiv Independents* redaktion har nazikopplingar. Deras högprofilerade försvarsreporter **Illia Ponomarenko** har varit frontplacerad med nazistiska Azov-bataljonen.

Han har ofta lagt ut bilder från militära uppdrag med dem, och skrivit om sin nära vänskap med Azovs före detta artillerichef. I november 2019 skriver han:

"Jag är helt förkrossad över nyheten att min gode vän, löjtnant **Igor Prozapas**, före detta artillerichef för Azov, har avlidit. Valhalla möter idag en hängiven skytt och en sann patriot."

Det är uppenbart att Ponomarenko tycker krig är ashäftigt:

"Tvåhundra meter från fiendelinjen. Känns som bloody Vietnam"

tweetar han exalterat när han hänger med nazistiska Azov-bataljonen.

I hans texter i västmedia är tonen dock en annan:

"Mina fönsterrutor skakar... Vår stad som vibrerade av glädje har förvandlats till en spökstad... Det finns dock godhet mitt i sorgen, picnics i tunnelbanan...", skriver han i *The Guardian*.

Aidar-bataljonen är en annan högerextrem paramilitär grupp som hyllas av Ponomarenko. På bataljonens femte födelsedag gratulerar han:

"Önskar denna stridshärdade formation många lyckliga segrar!"

Aidar är enligt en Amnestyrapport skyldiga till krigsbrott. De har rutinmässigt kidnappat, rånat och torterat civila, och den ukrainska armén tycks inte ha någon kontroll över dem.

När *Arbetet Global*s redaktör **Ivar Andersen** får frågan av historikern **Victor Pressfeldt**, som uppmärksammat nazikopplingarna, om hur han ser på samarbetet, svarar Andersen att "i nuläget ser jag den redaktionen som en positiv kraft, trots den där reporterns uppenbara Azovsympatier".

När jag ställer frågan svarar han att just Ponomarenko inte kommer att skriva för dem, och att deras samarbete gäller sociala frågor och inte krigsbevakning.

En svensk tidning där anställda uttrycker "uppenbara Azovsympa-

Bild: Efrim Lukatsky/TT/AP, Faksimil

Azov-bataljonen, en av flera högerextremistiska paramilitära grupper.

tier” skulle förmodligen inte komma på fråga för ett samarbete med LO:s tidning. Azov och Aidar har dessutom inte bara åsikter, utan är skyldiga till krigsbrott.

Även tidningens vd **Daryna Shevchenko** har lagt ner blommor vid nazikollaboratören och UPA-kommandanten **Myroslav Symchysh** monument, visar inlägg på hennes Facebook. Men varken hon eller Ponomarenko tycks ha fått några frågor från svensk media eller annan västmedia om det här.

Nazikopplingarna är dock inte det enda som är speciellt med Kyiv Independent.

Storyn bakom tidningens tillkomst låter som en hjältesaga: hotade av censur på sin gamla tidning, *Kyiv Post*, bestämde sig journalisterna för att starta eget, oberoende av alla oligarker och ”rika ägare”, och med bara donationer lyckades de lansera en komplett webbsida på några veckor. Redaktionen består enbart av unga människor,

som fattar besluten demokratiskt genom omröstning.

Det visar sig dock vid en närmare koll att det var Kanadas regering och European Endowment for Democracy som betalade grundandet. Dessutom har en majoritet av redaktionsmedlemmarna varit sponsrade av olika USAID-projekt. Vd:n **Daryna Shevchenko** har arbetat för USAID-sponsrade Irex och deltagit i USAID:s projekt U-media, med tema ”promotion of Western values as a pre-condition to building democracy in Ukraine”.

Jakub Parusinski, ekonomiansvarig, har varit chef för USAID-sponsrade ”Media Development Foundation” som bland annat arbetar med att studera ”anti-väst-propaganda.”

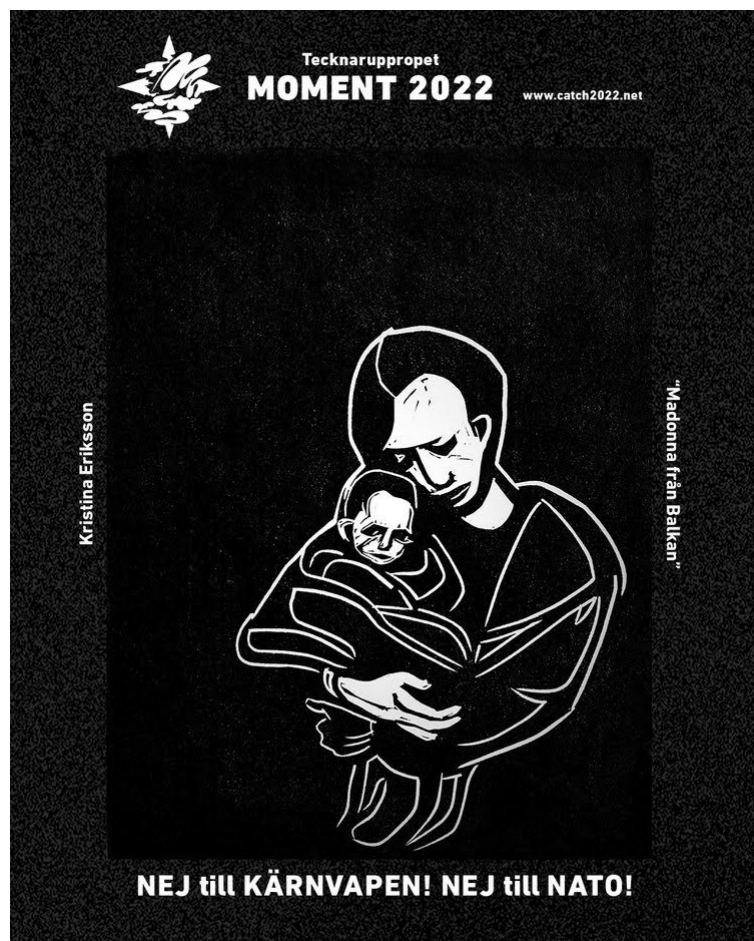
Vice vd **Oleksiy Sorokin** har ingen journalistisk utbildning, men kom däremot direkt från en praktik på ett projekt mot korruption som stöds av regeringarna i bland annat USA, Storbritannien och Sverige.

Sex av de anställda, däribland Ponomarenko och **Olena Goncharova**, har gjort full betald praktik i USA på ett journalistprojekt som samarbetar med USA:s utrikesdepartement.

Den mest meriterade, reportern **Igor Kossov**, har för några år sedan varit inbäddad journalist i Irak för *USA Today*.

Det är en typ av cv man inte kan hitta hos många journalister i Sverige. Men så har också USA pumpat in pengar i länder som Ukraina, genom att specifikt fånga upp unga människor och engagera dem i olika utbildningsprojekt. Det kan handla om att bekämpa korruption eller att värna om utsatta minoriteters rättigheter, men som USAID själva skriver: ”fokuserar våra insatser på ingrepp som avancerar amerikanska intressen”.

Det är en insats som nu betalar sig – för de journalister som utbildats av USA är nu de som har blivit Ukrainas röst i världen.

Nej till kärnvapen. Nej till Nato.

Våld föder våld. Denna övertygelse delas av de tecknare som medverkar i detta bildupprop.

Vi protesterar mot den militära upprustning som Sverige deltar i, som skadar Sveriges alliansfrihet och möjlighet att agera medlare i internationella konflikter, och vi protesterar mot att den svenska regeringen valt att inte skriva under det FN-avtal som förbjuder kärnvapen.

Vi står 2022 vid ett vägskäl. Ska Sverige fortsätta på den av regeringen nu utstakade vägen mot att bli en del i västvärldens kärnvapenstrategi, eller ska vi gå tillbaka till vår traditionella roll som diplomatisk och fredsfrämjande aktör på den internationella arenan?

Våra bilder säger inte mer än tusen ord utan bara dessa få:

Nej till kärnvapen. Nej till Nato.

Tecknaruppropet ”MOMENT 2022” är ett oberoende tecknarinitiativ som fått stort genomslag och hittills skrivits under av fler än åttio tecknare.

Tecknaruppropets hemsida med bilder och namn på alla undertecknare: www.catch2022.net

Sanningsministeriet och Ukraina

*Denna artikel Sanningsministeriet och Ukraina av **José Manzaneda**, koordinator för Cubainformacion har översatts från spanska av **Christine Vaple** för Global Politics.*

Västs medier och regeringar erbjuder oss att läsa någon annan bok än den som Nato skrivit om kriget i Ukraina.

Absolut censur à la 1984

De ryska medier som i årtal har varit en plats för kritiska internationella analytiker (1, 2), har förbjudits av USA, EU, (3) Storbritannien (4) och andra allierade. Dess öppna signal, YouTube-kanaler (5) och alla dess sociala nätverk. Utan något rättsligt beslut.

Google har raderat deras tidiga innehåll, tidningsbibliotek, från sin sökmotor (6), för att skriva om historien, som sanningsministeriet i romanen "1984".

Medierna tillämpar en strikt censur. Men den lämnar några få vittnesmål för att rättfärdiga den falska mångfalden. Liu Sivaya, en rysk statsvetare, bemöttes aggressivt på den spanska kanalen *Cuatro*.⁽⁷⁾ När hon fördömde de åtta åren av ukrainska bombningar av Donbass fick hon höra att det var "irrelevanta nyanser" – "Jag tycker det är en ren förolämpning att vi börjar med irrelevanta nyanser i en situation som är så extremt tydlig, där det är väldigt tydligt vilka som är de goda och de onda", sa kommentatorn **Ketty Garat**.

Just för att ha rapporterat om situationen i Donbass censurerade den franska dagstidningen *Le Figaro* ett reportage av sin korrespondent **Anne-Laure Bonnel**. (8) Den spanske översten **Pedro Baños** har slutat uppträda i tv efter att ha fått allvarliga hot, på grund

av den neutrala tonen i hans analys
av konflikten. (9)

YouTube har censurerat inte bara ryska medier och journalister med miljontals följare (10). Man har också censurerat dokumentärer som Oliver Stones *Ukraine on fire*, som gjordes för sex år sedan.(11)

Twitter har märkt kontona för alla journalister som någonsin samarbetat med ett ryskt offentligt programföretag som "ryske regeringsanknuten media".(12) Det är den "gula stjärna" med vilken de kan märkas professionellt för framtiden.(13)

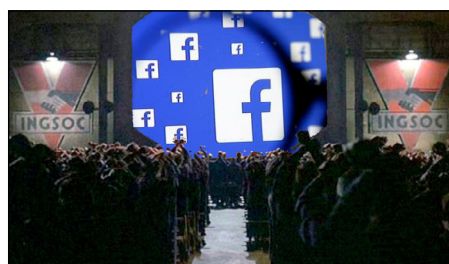
För krigspropaganda mot Ryssland på nätverket TikTok kallade Joe Biden till sig de 30 mest inflytelserika ticktokarna och gav dem ett tydligt budskap att sprida: Putin bär skulden för inflationen i USA.(14)

Facebook och Instagram har upphävt förbudet mot hatbudskap om de är antiryska, vilket gör det

möjligt att uppmana till att döda
 Rysslands och Vitrysslands presi-
 denter och berömma det ukrainska
 nazistiska Azovregementet. (15)

Sociala medier tillåter och uppmuntrar detta antiryska hat: politiker som USA-senatorn Lindsey Graham har på Twitter uppmanat till mord på president Vladimir Putin, utan att nätverket har begränsat dem.(16) I ”seriösa medier”, som NBC News, föreslog en reporter en Nato-attack mot ryska konvojer, eller med andra ord, början på tredje världskriget.(17)

Den ryska journalist som protesterade mot Putin i TV och som bara fick böter är redan en världsstjärna. (18) Men när det gäller en europeisk journalist, basken **Pablo González**, som suttit fängslad och isolerad i Polen i nästan en månad, anklagad för att vara ”ryske spion” för att ha rapporterat om dramat i Donbass, är mediernas tystnad nästan absolut. (19)

Facebook ser dig

God nazism

Den katalanska tidningen *La Vanguardia* gjorde en reklamkampanj med parollen ”Stoppa Putin. Desinformation för att splittra oss”. (20) Alltså: Enhet mot den enda skurken (Ryssland) kräver att all information och alla åsikter som strider mot den officiella europeiska versionen krossas.

Till exempel att utplåna brotten i vårt allierade Ukraina. Den spanska tidningen ABC raderade en nyhet som den hade publicerat 2016 om våldtäkter på barn av armén i Kiev. (21)

De kallar ett träningsläger för legosoldater för ett ”fredsbevarande center”. (22) Ett ord som för övrigt är förbjudet i media är ”utländska krigare”. (23) Så här avslutade en spansk reporter sin intervju med en av dem: ”Just i eftermiddag åker han i en buss till Spanien, förberedd med ukrainska flyktingar och där några av de spanska utländska krigarna kommer att åka med.” Denna högerextrema legosoldat kommer att återvända hem utan att gripas eller förhöras. Utan att gå igenom den polisiära och rättsliga prövning som åtta vänstermiliser genomgick när de återvände från Donbass 2015, efter att ha stämpelats som ”proryska” av spanska medier. (24)

Har någon nyhetsrapport nämnt **Fahrudin Sharafmal**, den ukrainska programledaren som i direktsändning krävde att alla ryska barn skulle halshuggas? (25) Eller **Gennadiy Druzenko**, direktör för ett mobilt frivilligsjukhus, som beordrade att ryska soldater skulle kastreras för att de var ”kackerlackor”? (26) Eller om den offentliga förnedringen av romer i Ukraina, som målades gröna och bands fast vid stolpar? (27) Ingenting.

Azovregementet, som består av nynazister, är en frivillig reservstyrka inom Ukrainas väpnade styrkor. (28, 29) Och dess

Nynazistiska Azovregementet har fått vapen av europeiska regeringar.

medlemmar – nazister – intervjuas som om de vore det, av medier som CNN. (30) Azov har fått vapen från europeiska regeringar, till exempel Spanien (31): de har köpts för en miljard euro från ”Europeiska fredsstödfonden”. (32) På den spanska kanalen Cuatro gav en ”expert” helt sakligt lektioner i hur man använder dessa vapen för att ”döda fler ryssar” (33): ”Jag är optimistisk på ett enda sätt: vi måste döda fler ryssar (...) Eftersom det ukrainska folket behöver det för att kunna nå ett bra förhandlingsläge”, sade militärinstruktören **José Jiménez Planelles**.

I Portugal har en domare upphävt neonazisten **Mario Machados** skyldighet att anmäla sig var fjortonde dag, efter att han erbjudit sig att åka till Ukraina för att – fortsatt hålla dig för skratt – ge ”humanitär hjälp”. (34)

Att president **Volodymyr Zelenski** har gett titeln Ukrainas nationelhjälte till **Dmytro Kotsyubail** (35), ledare för den paramilitära gruppen Pravy Sektor, hjärnan bakom massakern på fackföreningarna i Odessa 2014, där 46 per-

Zelenski och Kotsyubailo

soner brändes levande? (36) Du kommer inte att få höra det.

Att Ukrainas underrättelsetjänst har mördat en medlem av sin egen förhandlingsdelegation med Moskva för ”förräderi”? (37) Sânt som händer i krig.

På TV visas en utställning-protest för de barn som dödats dessa veckor i Ukraina. (38) Utmärkt. Och utställningen i Moskva ”Se Donbass i ögonen”, om de mer än 150 barn som dödats av ukrainska styrkor under de senaste åtta åren – vilket nyhetsprogram har visat det? (39)

Falska nyheter för krig

En ukrainsk stridsvagn som krossar en bil måste förvandlas till en ”ryske stridsvagn”. (40) En ukrainsk missil som slår ner i ett hyreshus blir en ”ryske missil”. (41) En flicka från Donbass som blev offer för ukrainska trupper blir en flicka från Kiev. (42)

Det finns hundratals liknande falska nyheter. (43) Nyhetsprogrammet Antena 3, det mest sedda i Spanien, inledde med bilder från en explosion i Kina som om det vore ryska bombningar. (44)

Den italienska dagstidningen *La Stampa* rubricerade sin förstasida som ”En människoslakt” med en bild på civila som massakrerats i ett ryskt bombardemang. (45) Ryskt? Nej, bilden är från Donetsk (Donbass), där 30 civila dödades

av en ukrainsk missil. (46)

Den ryska regeringen försäkrar att den inte har begärt vapen från Kina. Kina bekräftar detta. Men vad berättar medierna för oss? Bokstav för bokstav, det som USAs regering säger. (47, 48, 49)

Klassmässig blåögd rasism

Den lovvärda solidariteten med ukrainska flyktingar filtreras gång på gång genom ett filter av klassmässig rasism. (50) En *NBC*-journalist: "Det här är inte flyktingar från Syrien, utan från vårt grannland Ukraina. De är kristna. De är vita. De är väldigt lika oss." (51) En *CBS*-reporter: "Det här är inte en plats som Irak eller Afghanistan, med all respekt, som har varit i konflikt i årtionden, det här är ett relativt civiliserat, europeiskt land." (52) En intervjuad från *BBC*: "Det är européer med blå ögon och blont hår som dödas." (53) Ett vittnesmål på *La Sexta*: "Det är inte de barn som vi är vana att se på tv, utan barn med blå ögon, och det är mycket viktigt." (54)

Och som grädde på moset ett nyhetsprogram i TV 13 (och detta är ingen parodi): "Hur är situationen för flyktingarna? Ja, du kan ju föreställa dig. Och de är folk som du och jag. Jag har sett Dolce & Gabbana-väskor, Louis Vuitton-kläder, människor som skulle kunna vara i Madrid, de är människor som vi och lever under helt bedrövliga förhållanden." (55)

New York Times publicerade en karta över förflyttningen av människor: ukrainska familjer i Polen är "flyktingar". (56) De från Donbass som befinner sig i Ryssland är däremot "migranter". Även om de flyr undan ukrainska bomber. Medan EU har gett order om att på ett extraordinärt sätt legalisera miljontals människor från Ukraina, (57) fortsätter den afrikanska befolkningen att misshandlas av den europeiska polisen.

(58) Det vill säga, de som kommer fram. Vid det senaste skeppsbrottet i mars dog 44 personer utanför Kanarieöarna. (59)

Geopolitiken kräver att vi inte störa våra samveten med de mer än 10 000 barn som dödas i Jemen av saudiarabiska missiler, (60) vars regering, som är vän med västvärlden, inte drabbas av några sanktioner. Inga.

Idrott och politik: igår förbjudet, idag obligatoriskt

Storebror har också nått idrotten. Fans från Röda Stjärnan i Belgrad genomförde en kraftfull protest mot Nato på stadions läktare och visade namnen på de länder som Nato har bombat. (61) Den europeiska journalistiken reagerade omedelbart med att ljuga om fansens påstådda "nynazistiska" karaktär. (62) Falskt.

År 2009 fick fotbollsspelaren **Frederic Kanouté** böta 3 000 euro till FIFA för att ha visat en tröja till stöd för Palestina. (63) År 2016 sanktionerade UEFA Celtic (64) för samma fördömande av Israel från sina fans. Men nu är det obligatoriskt för alla fotbollsklubbar att spela politik på planen och stödja den ukrainska regeringen.

"Två personer som redan identifierats av Ertzaintza (baskiska polisen) visade sitt stöd för Ryssland. Flaggor till förmån för Ryssland på planen i San Mames. Flaggor och banderoller. Ertzaintza har redan identifierat gärningsmännen": Detta är vad den katalanske kommentatorn **Josep Pedrerol** sa när han försökte kriminalisera dem som bar flaggor från Folkrepubliken Donetsk (i Donbass), ett folk som massakrerats i åtta år av den ukrainska armén och som i stor omfattning röstade för sin självständighet. (65) Men i medierna kan vi läsa att de var "banderoller till stöd för den ryska invasionen". (66)

Den ryske affärsmannen **Roman Abramovich** har efter politiska

och mediala påtryckningar tvingats sälja det engelska fotbollslaget Chelsea. (67) Men Newcastle kommer att förbli i händerna på det saudiska kungahuset, som har bombat Jemen i sju år och orsakat mer än 300 000 döda. (68) Dessutom, den 12 mars avrättades 81 personer i Riyadh på en enda dag (69). Men den spanska supercupen kommer även i fortsättningen att hållas i Saudiarabien, som betalar 30 miljoner euro per år till det spanska fotbollsförbundet. (70) Allt mycket foljdriktigt.

Den globala utpressningspolitiken innebär att ryska affärsmän inte straffas för sina egna beslut, utan för den ryska regeringens beslut. Precis som deras idrottsmän. De kan inte tävla med sitt lands flagga i världsmästerskap eller

Anna Netbretko och Valey Gergiev. Bild: Facebook

OS. (71) Den ryske föraren Nikita Mazepin har fått sparken från Haas-teamet i Formel Ett. (72) Tennisspelaren **Daniil Medvedev** måste "ta avstånd från Putin" om han vill tävla i Wimbledon. (73) Och schackmästaren **Sergey Karjakin** har blivit avstängd i sex månader. (74)

Det ukrainska fotbollsförbundet har frantagit **Anatoliy Tymoshchuk**, en av de bästa spelarna i landets historia, alla hans titlar och tränarlicens på grund av "hans tystnad inför den ryska invasionen". (75) Den ukrainske brottaren

Maxim Ryndovskiy torterades och avrättades av nynazister, anklagad för att ha varit "neutral" i konflikten med Ryssland. (76) Några skandaler i sportpressen?

Häxjakt i kulturvärlden

Häxjakten har också nått kulturen. Ryssen **Valeri Gugliiev** avskedades som dirigent för Münchens filharmoniska orkester. (77) Europeiska teatrar, t.ex. Teatro Real i Madrid, ställer in föreställningar med Bolsjojbaletten. (78) Cardiff Philharmonic Orchestra (Wales)

har tagit bort **Tjajkovskijs** verk från sin repertoar. (79) På grund av protesterna var universitetet i Milano tvunget att ändra sitt beslut att avskaffa en kurs om **Dostojevskij**. (80) Och universitetet i Cordoba har inte bara brutit förbindelserna med lärare från Ryssland utan hotar också att göra det med lärare från Kuba och Iran "om de inte förkastar den ryska invasionen". (81) Rektorn vid universitetet i Valencia krävde att hela den ryska studentkåren skulle "självdeporteras". (82)

I Arlington (Virginia) filmades en lärare som tog med Rysslands synvinkel i en föreläsning om kriget i Ukraina och blev anmäld av en elev. Han stängdes omedelbart av för att ha spridit "rysk propaganda". (83)

Galenskapen tar inte slut. Namnet på kosmonauten **Jurij Gagarin**, den förste mannen i rymden som dog för 54 år sedan, har ta-

gits bort från ett välgörenhetsevenemang för USAs rymdstiftelse. (84) Många medier spred bluffen att Ryssland skulle överge en USA-astronaut i rymden, vilket var helt falskt. (85) Det var lika osant att den gula dräkten som ryska kosmonauter bar på den internationella rymdstationen var en "stödgäst" för Ukraina. (86).

Krigsbrott?

"Krigsförbrytare", anklagas **Putin** för i media som aldrig använde den termen för **George W. Bush**, **José**

har just förbjudit elva politiska partier, nästan alla vänsterpartier, utöver det kommunistiska partiet, som redan var olagligt. (93) För att de är "pro-ryska". Allt med stöd av EU. (94)

Den litauiska regeringen har ställt in en donation av 400 000 vaccindoser mot covid-19 till Bangladesh, eftersom denna regering lade ner sin röst i omröstningen om att fördöma Ryssland i FN. (95)

Schweiz, vars banker innehöll Tredje rikets guld (96), som skyddar droghandlare och bedragare av alla slag med banksekretess, i en "etisk" gest — efter några hot, kanske? (97) — "kommer att överge sin neutralitet och ansluta sig till de ekonomiska sanktionerna" mot Ryssland. (98)

Och slutligen, låt oss tala om suveränitet och folkens fria vilja.

Spanien har just följt Donald Trumps linje i förhållande till Marocko (99): man accepterar den olagliga ockupationen av Sahara och hugger det västsahariska folket i ryggen, (100) som fortfarande lider av marockanska bombningar. (101)

Precis som i fallet med Västsahara är varken Spanien, USA, EU eller Ukraina villiga att respektera den otvetydiga vilja som uttryckts i en folkomröstning av nära 90 procent av befolkningen på Krim (102) och i Donbass. (103)

Denna vilja nämns inte ens i västerländska medier, som har blivit Natos ideologiska artilleri, som en av de oundvikliga nycklarna till en lösning av konflikten.

I dag upplever vi McCarthyismen i dess renaste form. En global diktatur som det är oundgängligt att organisera ett motstånd mot. (104)

Noter

För länk till originalartikeln och de 104 noterna hänvisas till

<https://www.globalpolitics.se/sanningsministeriet-och-ukraina/>

María Aznar eller **Tony Blair** efter invasionen av Irak, som orsakade hundratusentals döda. (87)

Har någon TV-kanal återfunnit videon med USAs nuvarande president om bombningen av Jugoslavien? Han sa precis så här: "Det var jag som föreslog att Belgrad skulle bombas. Det var jag som föreslog att man skulle skicka amerikanska piloter för att förstöra alla broar". (88) Det var 1999. Nato släppte 2 300 missiler och 14 000 bomber under 78 dagar. (89) Den dödade mer än 2 000 civila. (90) Och vilken roll spelade medierna, som idag ikläder sig den ukrainska flaggan? Låt oss bara komma ihåg omslaget på *Time Magazine*: "Bringing the Serbs to Heel: A massive bombing attack opens the door to peace". (91)

Självbestämmande à la carte

Vi får höra att Putin är en tyrann eftersom han förbjuder antikrigsdemonstrationer. (92) **Zelenskij**

Nulands bomb i USA-senaten

Måndag eftermiddag den 7 mars. **Victoria Nuland**, biträdande utrikesminister, ska vittna inför senatens utrikesutskott. Senator **Marco Rubio** frågar i hopp om att kunna avslöja som ett falskt påstående att det i Ukraina skulle finnas amerikanska laboratorier för utveckling av biologiska och kemiska vapen. Han frågar Victoria Nuland

Rubio förväntade sig ett nekan-
de som ett "bevis" på sådana spe-
kulationer. I stället gjorde Nuland
något helt annorlunda, rapporterar
den tjeckiske journalisten Jan Vi-
tek.

Detta i sig var illa nog. Sedan inträffade något mer förödande: "Vi

Varför erkände en så rutinerad och slipad politiker existensen av biolabb i Ukraina? Att ljuga under senatens ed är ett allvarligt brott som potentiellt skulle kunna avsluta hennes karriär och kanske också skada hennes man Robert Kagan – en grå eminens i den ”djupa staten”, som är de egentliga härskarna i USA, oavsett valresultat. En annan anledning var att lögnen skulle ha korta ben, eftersom nästan alla amerikanskstödda biolabb i Ukraina redan är i ryska händer och har gett gott om bevis om hennes och

Idag vet vi att det finns laboratorier i Ukraina i Odessa, Vinnytsa, Uzjgorod, Lviv (tre), Charkov, Kiev (också tre), Cherson, Ternopil, Dnepropetrovsk, samt Luhansk och Krimgränsen. Dessa USA-finansierade laboratorier har utfört experiment med fladdermuskoronavirus och andra farliga patogener (smittoämnen), som afrikansk svinpestvirus och mjältbrand. Detta har bekräftats av ryska källor med hänvisning till dokument som beslagtogs.

USA har biolaboratorier i 25 länder i Mellanöstern, Afrika och Sydostasien. I det forna Sovjetunionen finns amerikanska militära biolaboratorier i Ukraina, Azerbajdzjan, Armenien, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Moldavien

och Uzbekistan. Ryssland är bokstavligen omringat av amerikanska biolaboratorier.

I hela världen finns det cirka 400 biologiska vapenlaboratorier som finansieras och kontrolleras av amerikanska regeringen och av Pentagon. Omkring 13 000 forskare uppges arbeta med att skapa stammar av vaccineresistenta mördarpatogener av bland annat mjältbrand och pest.

Enligt **Francis Boyle**, professor i internationell rätt vid University of Illinois i Champaign (USA), författare till Biological Weapons Act 1989 (BWATA) innehåller biolagren i laboratorier virus, bakterier, svampar eller andra gifter, som produceras och kan frigöras avsiktligt för att orsaka sjukdomar och dödsfall hos människor, djur eller växter.

Genèvekonventionen om biologiska vapen (BWC) från 1972 förbjuder utveckling, produktion, förvärv, överföring, lagring och användning av biologiska vapen och toxinvapen. Hittills har ca 183 länder skrivit under. Tyvärr, i likhet med många andra av FN:s och konventioner, är dessa tämligen tandlösa för det saknas ett system för övervakning och för sanktioner för de som bryter mot konventionen.

Enligt Boyle har USA under de senaste 20 åren spenderat omkring 100 miljarder dollar på utvecklingen av biologiska vapen. "Faktum är att vi nu har en offensiv biologisk vapenindustri som bryter mot konventionen om biologiska vapen och lagen om biologiska vapen från 1989", säger Francis Boyle.

Alla stora, mäktiga länder bedriver så kallad "försvarsforskning" som kan "beväpnas." I vetenskaplig jargong kallad processen "gain of function", vilket betyder att ett virus eller en mikrob har genmanipulerats för att t ex användas som vapen.

Victoria Nuland i Kyiv, Ukraina 2015.

Laboratorier borde i själva verket beskrivas som produktionsanläggningar för biovapen. De utgör ett hot mot alla människor även de som bor långt ifrån dem. En undersökning av tidningen USA Today fann att mellan 2006 och 2013 inträffade mer än 1 500 olyckor och säkerhetsöverträdelser vid 200 militära biolabb i USA. Många fall av patogena flaskor har gått förlorade och laboratoriemöss infekterade med dödliga virus har rymt. Avfallet som genererades i laboratorierna sanerades inte utan hamnade på soptippar och i avloppsnätet.

Victoria Nulands bekännelse avslöjar hur målmedvetet och långsiktigt den amerikanska regeringen har engagerat sig i Ukraina. Hon arbetade för Hillary Clinton och utrikesminister John Kerry under president Obama och var personligt involverad i den ukrainska kuppen 2014, som störtade den demokratiskt valda regeringen och ersatte den med Washington-dockor.

Victoria Nuland kommer från en av USA:s mest prestigefyllda neokonservativ familj. Hennes man Robert Kagan var en av grundarna av prisade krigsgruppen "Project for the New American Century", som drev på för ett regimskifte i Irak långt före den 11 september 2001. Robert Kagan, tillsammans med liberalikonen Bill Kristol, hittade på och spred lögnen om att Saddam Hussein samarbetade med Al-Qaida.

Det faktum att en Victoria Nu-

land, som spelar första fiolen på den amerikanska politiska scenen, bevisar hur enade de styrande flyglarna i amerikanska partierna är i frågor om krig, militarism och utrikespolitik.

I kommentarfälten till artikeln pekar en läsare på att det är lätt att förstå varför ryssarna blev oroliga över biolaboratoriernas existens, vilket också kan ha bidragit till deras beslut att invadera. För hur skulle Amerika reagera om en korrupt och fientlig mexikansk regering med stöd av Kina utvecklade dödliga biovapen nära den amerikanska gränsen?

I sammanhanget kan vi dra oss till minnet USA:s **Colin Powells** teatraliska viftande med en liten behållare med pulver vid ett möte i FN:s säkerhetsråd. Denna lögn som grund räckte till att "världsgemenskapen" och dess hejdukar, USA och NATO, kunde starta ett krig som ledde till döden av mer än miljon irakier.

8dagars.se 18 mars 2022

Stefan Lindgren

<https://www.8dagars.se/2022/03/nulands-bomb-i-usa-senaten.html>

Källor:

Greenwald Slays 'Fact Checkers' After Nuland's Ukraine Biolab Bombshell

<https://www.theburningplatform.com/2022/03/10/greenwald-slays-fact-checkers-after-nulands-ukraine-biolab-bombshell/>

2. Russia targeting US biological weapons labs in Ukraine invasion (artikeln har försvunnit, har tagits bort) Alternativ:

<https://greatgameindia.com/russia-bioweapons-labs-ukraine/>

3. Biological threat reduction program US Embassy in Ukraine <https://ua.usembassy.gov/embassy/kyiv/sections-offices/defense-threat-reduction-office/biological-threat-reduction-program/>

Agneta Norberg, ordförande i Sveriges fredsråd, framför en karta med USA:s militärbaser runt Rysslands och Kinas gränser.

Agneta Norberg:

En illaluktande gröt

Jag såg en film för flera år sedan som hette Media. Det var en USA-producerad film. Den inleddes med en sekvens som visade en person som satte sig och slog på TV:n.

Då välldes en tjockflytande chili-con-carne-liknade spya ut över den vita ryamattan som låg framför TV:n. Detta illustrerar träffande de ”nyheter” som numera väller ut ur min TV-apparat...och inte bara min utan också ut från västvärldens alla TV-apparater. Den illaluktande gröten handlar bland annat om kriget i Ukraina och om förvrängningen av Rysslands försök att stoppa nazisterna i Donetsk och Luhansk.

För åtta år sedan tog ett nazistliknande parti, Svoboda, makten i Ukraina och störtade den sittande presidenten **Viktor Janukovitj** som flydde till Ryssland. Delrepublikerna Donetsk och Luhansk ville inte tillhöra detta naziststyre. De förklarade sig självständiga.

Azov-bataljonen, som stöds inte bara av den ukrainska regeringen utan också av USA, inledde då ett krig mot befolkningen. Under dessa år som gått har uppemot 14.000 människor, vuxna och barn dödats. 2015 lades ett fredsavtal fram, Minsk-avtalet, som ett sätt att lösa detta och förhindra fortsatt dödade.

USA:s president Biden ville inte höra talas om något Minsk-avtal, som skulle skydda människor och barn. Efter Rysslands många försök att lösa detta beslöt de att gå in militärt.

Minsk I-avtalet förhandlades fram av Ukraina, Ryssland och Folkrepublikerna Donetsk och Luhansk och skrevs under i Vitrysslands huvudstad Minsk den 5 september 2014. Minsk II-avtalet som Frankrike och Tyskland lade fram i februari 2015 undertecknades av Ryssland och Ukraina:

- Trygga ett omedelbart ömsesidigt eldupphör.
- Säkra OSSE:s möjlighet att ge-

nomföra övervakning och kontroll av eldupphör.

- Decentralisera makten enligt den ukrainska lagen om självstyre i regionerna Donetsk och Luhansk, enligt lagen om särskild status.

- Trygga en stadigvarande övervakning av den rysk-ukrainska gränsen och säkra OSSE:s möjligheter att kontrollera säkerheten i gränszonerna i Ukraina och Ryssland.

- Omedelbart befria alla fångar och olagligt gripna personer.

- Anta en lag om otillåten förföljelse eller straffande av personer som varit inblandade i händelser som inträffade i regionerna Donetsk och Luhansk i Ukraina.

- Fortsätta en inkluderande nationell dialog.

- Vidta åtgärder för att förbättra den humanitära situationen i Donbass-området.

- Möjliggöra tidiglagda val i enlighet med Ukrainas lag om självstyre i Donetsk och Luhansk

- Föra ut olagliga väpnade grupper, krigsmateriel, krigare och legosoldater från Ukrainas territorium.

- Anta ett program för ekonomisk tillväxt och återupprättande av Donbass-områdets självständighet.

Både USA, som är den som egentligen styr Ukraina och Ukrainas president struntade totalt i detta avtal och brutaliteterna fortsatte i Donetsk

Vad hände nu när Ryssland gick in för att stoppa grymheterna i Donetskområdet? Hela västvärlden vaknar plötsligt, inklusive vänstern, som verkar helt yrvaken och framför allt helt okunnig om det föregående händelseförloppet. Och vad är det man fördömer? Nu fördöms helt ensidigt den makt

som försökt STOPPA mördandet, nämligen Ryssland.

Nå men vilka har varit andra aktörer i denna tragedi? Här kommer USA in via NED som är en organisation som varit mycket aktivt i Ukraina sedan nazisterna kom till makten.

De gav ekonomiskt stöd till politiska partier och organisationer i landet – även till de pro-nazistiska grupperingar som växte fram efter 1991. Ukraina var det land som stod i särklass för att få stöd från NED, National Endowment for Democracy, bildades 1983, under **Reagan**-administrationen, för att göra öppet, det CIA gjort och gör i hemlighet. På NED:s hemsida står att de ska skapa demokrati i världen.

Enda villkoret för att få ekonomiskt stöd är att de ska främja USA:s politik i landet. NED stöder även fackföreningar och handelssammanslutningar. **William Blum**, som arbetade i president Reagans administration, lämnade sina uppdrag i avsky för vad USA gjorde runt om i världen. Han tog sig för att avslöja NED:s verksamhet och visade att de faktiskt undergrävde demokratin i de länder där de fick inflytande. NED var stora i Ryssland och efterhand beslöt president **Putin** att NED inte skulle få verka i Ryssland. Även Kina tog detta beslut. Under Rysslands invasion 2022 i februari packade sig NED kvickt iväg därifrån.

Ett annat krav som vi som åser detta nu bör ställa är: Stäng USA:s forsknings-laboratorier för bakteriologisk krigsföring i Ukraina. De forskar fram pest, mjältbrand, koler och harpest för militärt bruk. Dessa laboratorier finns på minst ett 20-tal platser runt om i Ukrai-

na. En del säger att detta är osanning men faktum är att USA:s biträdande utrikesminister, Victoria Nuland, nyligen vid en utfrågning, erkände att detta var sant.

En annan sak som USA bör göra med det snaraste är att ta hem sina krigsrådgivare i Ukraina bland andra, Ian Brezinski. (son till Zbigniew Brezinski) som skrev The Grand Chessboard - en handbok för USA:s världsherravälde. Där finns ett särskilt kapitel om hur viktigt Ukraina är för USA att ta över. Ian Brezinski har varit rådgivare i militära frågor i Kiev under ett antal år.

En annan sak, vad hade president **Joe Bidens** son, **Hunter Biden**, i Ukraina att göra? i affärer?

Vi som MINNS Kuba-krisen VET också att USA var berett att utlösa ett kärnvapenkrig när Sovjets president, **Nikita Chrustjov**, sände fartyg med kärnvapen för utplacering av kärnvapen i Kuba för att lära USA hur det kändes för Sovjet att ha deras kärnvapen i Tyskland och Turkiet bland andra länder.

Därför bör USA ha lärt sig något och upphöra med sina planer att placera kärnvapen i Ukraina och upphöra med de fientliga stridsövningarna utanför Rysslands stora flottbas i Sevastopol. USA bör dra bort Sjätte Flottan och sluta med stridsövningarna i Svarta havet. Sea Breeze, genomfördes sommaren och hösten 2021 i Svarta Havet. USA:s stridsflotta tillsammans med 30 andra länder övade krig mot Ryssland i Svarta havet, utanför Rysslands flotthamn, Sevastopol. Även Sverige deltog.

Det vi också bör kräva för att få ett fredligt Europa: Att USA stäng-

er ner sina militärbaser i Rumänien och Bulgarien, som båda gränsar till Svarta Havet, och även USA:s baser i Polen Turkiet, Georgien, Bosnien, Grekland, Makedonien, Kosovo, Estland, Lettland, Litauen, Portugal, Spanien, Italien, Luxemburg, Belgien, Storbritannien, Tjeckien, Nederländerna, Norge, Danmark....

Samtidigt måste de ta bort sina kärnvapenbomber i Europa när de ändå är igång: De finns i Tyskland, Belgien, Nederländerna, Italien, Turkiet. Dessa bomber, B62 Mod 12, ska fällas från flygplan. Inlastning i flygplanen tränas en gång i månaden.

Vi ska kräva att USA upphör med sina ständiga, fientliga stridsövningarna runt hela ryska gränsen med namn som Anaconda, Cold Response, Arctic Challenge Exercise,...stridsövningar som pågår inte bara i Norrbotten utan över hela Sverige, i Nordnorge ja, hela Norden, i Östersjön, Norra Ishavet, Nordatlanten, Medelhavet, Svarta Havet och i hela Europa. På land, i luften och till havs.

Alla stridsövningar och krig som USA tränar och genomför styrs med satelliter. Nerladdningsstationer från satelliter finns i Esrange, i Sverige utanför Kiruna, det är världens största. USA tillåts träna sina krig och sin utrustning i Sverige, på NEAT- North European Aerospace Testrange- stort som Blekinge. Där utprovade USA och tränade AMRAAM, en rymdstyrd raket innan de gick in bland annat i Irak, Somalia, Libyen...Det första riktiga rymdkriget var Irakkriget, 1991.

Upplös USA:s krigsarmé i Europa, alltså Nato – på samma sätt som Warszawapakten upplöstes!

Jan Myrdal: Storkrig i Europa nästan troligt

Nu är ett storkrig i Europa möjligt; ja, nästan troligt.

Kommentarerna från det som kallar sig vänster blir då lika typiska som under föregående kriser.

Thomas Kanger hänvisar till att folket är den drivande kraften. Vilket är sant men säger lika litet om hur den aktuella konflikten utvecklas som om skeendet sommaren 1914. Andra hänvisar till FN-stadgan. Vilket inte säger något om det som utvecklas kring Ukraina. Inte bara för att Förenta staterna och Storbritannien och för övrigt också sådant sekundärt som svensk socialdemokrati (Libyen) i praktiken torkat sig i arslet med dessa paragrafer. (Talade ju i Paris – se “Justice internationale et impunité, le cas des États-Unis”, ISBN: 778-2-296-02924-8) om hur Förenta staternas president och Storbritanniens premiärminister kunde dömas enligt Nürnbergprejudikatet. (Jag är inte “gumanist” och skulle lika litet uppröras över att de sedan sprattlade som jag upprördes över att föregångarna från Tyska riket tvangs till det.)

Det är ingen svårighet att tolka skeendet. Förenta staterna drev med hjälp av sådana aktivister inom EU som vår utrikesminister [Carl Bildt] fram den nuvarande krisen (och bröt medvetet den undertecknade februari-kompromiss som tycktes kunna avvärja konflikt). Om inte Ryssland denna gång – som Sovjet och Kina 1952 – med militär beredskap förmår tvinga Förenta staterna till reträtt (och/eller spränga EU-fronten) då blir kriget oundvikligt. Ryssland kommer då att tvingas inleda ett krig i Europa som blir vad som kan kallas ett “rättvist krig”. Detta är nu till och med troligare än det var 1952 ty de folkliga motkrafterna i Europa tycks denna gång helt förklarade. (De finns dock utanför Europa. Såvitt jag nu kan bedöma skulle BRICS-blocket inte ge sitt stöd åt Förenta staternas – och EU:s – krig.) Inget är ännu avgjort. Balansen väger.

Hur detta krig skulle utvecklas vet vi inte. Det bleve hur som haver en katastrof för folken i våra länder. Sverige skulle – på grund av den svenska utrikesledningens aktivism och våra generalers fnos-

kiga krigsplaner – drabbas mycket hårt. Tyskland – om inte dess stor kapital av egna intressen tvingar Merkel till reträtt – skulle kastas tillbaka till ett noll-läge värre än sommaren 1945.

Vad det som kallar sig vänster be- träffar, bör vi minnas hur det gick till i Norge när den stora reformis- tiska arbetarrörelsens ledare togs upp i Förenta staternas knä och samtidigt beordrade utrensning av oppositionen. Eller hur den tyska socialdemokratin vek sig 1914. Eller hur den stora franska kom- munistpartiet inte förmådde ta klar antiimperialistisk ståndpunkt i Al- gerietfrågan (fast de hade gjort det trettio år tidigare om Marocko).

Detta måste skrivas i klartext.

Jan Myrdal

Not: BRICS-blocket: BRICS är en förkortning för Brasilien, Ryss- land, Indien, Kina och Sydafrika som ofta uppträder gemensamt i internationell politik.

Denna text av Jan Myrdal publi- cerades i Folket i Bild/Kulturfront den 7 april 2014.

Faktatest:

- Attackerade högerextrema nationalisterna (nazister m.fl.) myndighetsbyggnader och parlament och misshandlade talmannen och fördrev ett stort antal parlamentsledamöter dagen efter det att president och opposition februari 2014 kommit överens om nyval?
- Genomfördes det en kupp i strid med gällande konstitution 2014?
- Har högerextrema haft minis- terposter i ukrainska regering- ar efter den kuppen?
- Blev försöken av Porosjenko att genomföra Minsk 2 hindrat av högerextrema?
- Har Porosjenko blivit mordho-

- tad av högerextrema så att han anpassat sin politik till deras krav?
- Har högerextrema haft poster som polischefer?
- Har högerextrema hindrat poli- tiska partier att verka utan att deras terror stoppas av polis?
- Finansierades Zelenskyjs val- kampanj till en betydande del av Kolomojskyj?
- Gick Z till val på en plattform för fred, inklusive att lösa kon- flikten i Donbass, som kort ef- ter valsegern ändrades till nå- got helt annat?
- Har Z dödsshotats av högerex- trema?
- Har Zelenskyj stängt 4 tv-sta- tioner och förbjudit 11 partier från att verka?

- Har högerextrema bataljoner finansierade av bl.a. Kolomoj- skyj, som Azov och Aidar be- skjutit Donbass i drygt 7 år?
- Är det verklighetsfrånvänt att förringa det högerextrema in- flytandet i Ukraina – ett land som Västvärlden stött utan att tydligt agera mot ovanstående?
- Om detta är en viktig del av konflikt-komplexet vinner vi knappast förståelse på att igno- rera det. Detsamma gäller det bakomliggande fenomenet att NATO expanderat österut. Ett förhållande som ett flertal ana- lytiker i bl.a. USA pekat ut som en viktig orsak till nu pågående krig.

Detta är en kommentar från Glo- bal Politics signerad Lars.

Vill vi hjälpa den enda supermaktens vapenindustri?

Vill vi hjälpa de fattigaste i Finland eller den enda supermaktens vapenindustri? Frågan ställs i denna debattartikel, publicerad i finska Hufvudstadsbladet 20 april 2022.

Registret om brott mot internationell rätt av USA och Nato är dyskert. När det gäller USA kan man hänvisa till invasionen av Irak i mars 2003. På tal om Nato bör vi minnas dess illegala flygangrepp (Natoluftkrigföring) i samband med Kosovokriget.

FN:s generalsekreterare **Kofi Annan** har otvetydigt uttryckt världsorganisationens syn på kriget i Irak: ”Från vår synvinkel och ur FN-stadgans synvinkel var det olagligt.” Vår egen president uttalade detsamma (vid FN:s generalförsamling 2004) mer diplomatiskt: ”Inför kriget i Irak misslyckades det internationella samfundet dock. (...) En del av medlemmarna tog till kraftåtgärder som inte överensstämde med internationell rätt.”

Enligt *Handbok i internationell rätt* (**Lauri Hannikainen** och **Timo Koivurova**) bröt den USA-ledda västerländska koalitions invasion till Irak ”brutalt mot FN-stadgan”.

Nobelpristagaren **Harold Pinters** bedömning av invasionen i Irak har varit skoningslös: ”Vi fick veta att Irak utgjorde ett hot mot världens säkerhet. Man försäkra-

de oss att det var sant. Det var inte sant. – Sanningen är en helt annan. Sanningen har att göra med hur USA ser på sin roll i världen och hur det vill spela den rollen.”

Kosovokriget utkämpades i Kosovo 1998–1999. Nato inledde sitt flygangrepp mot Jugoslavien i mars 1999. Uppskattningsvis 500 serbiska civila dödades i Natos bombningar.

Mauno Koivisto har bedömt att de krav som ställdes på serberna före kriget var oacceptabla inom ramen för landets egna lagar. **Noam Chomsky**, världens ledande intellektuella personlighet, har kritiserat Natos fientligheter och motiveringar i sin bok *The New Military Humanism: Lessons of Kosovo*. Enligt Chomsky hade massdeportationerna av albaner börjat först efter att Natos bombningar började. I sin bok visar han hur USA:s och Natos militära agerande i de mänskliga rättigheternas namn döljer ett maskineri vars verkliga mål är att skydda USA:s politiska och ekonomiska intressen i världen.

Kritikerna har rätt. Nato bröt mot både FN-stadgan och sin egen stadga (Nordatlantiska fördraget, 1949) i Kosovo. FN:s medlemsländer har lämnat huvudansvaret för att upprätthålla internationell fred till FN:s säkerhetsråd. Undantaget är rätten till självförsvar, vilket inte var fallet i Kosovo.

Enligt artikel 5 i fördraget åtar sig varje medlemsstat att betrak-

ta en väpnad attack i Europa eller Nordamerika mot någon av medlemsstaterna som ett väpnat angrepp mot dem alla. De andra medlemsstaterna ska bistå den angripna staten på det sätt de bedömer nödvändigt, vilket kan innefatta militära insatser. Sanningen är att i Kosovokriget var det inte fråga om en sådan attack mot någon medlemsstat. Nato gick i krig mot sin egen stadga.

Socialskyddsnivån i Finland är inte perfekt. År 2018 riskerade 856 000 finländare, det vill säga 15,8 procent av hushållens befolkning, att drabbas av fattigdom eller utanförskap. Samma år har Socialrättsliga sällskapet i Finland och EAPN-Fin värdjat för de 40 000 personer som lever på försörjningsstöd utan arbetsinkomster eller kausal försörjningstrygghet.

Ett medlemskap i militäralliansen Nato skulle kosta Finland 60 miljoner euro per år. Om Finland inte gick med i Nato skulle alla de 40 000 personerna kunna få ett extra stöd på 1 500 euro årligen. Detta skulle hjälpa dem att leva ett sådant människovärdigt liv som vår grundlag förutsätter (paragraf 19). Frågan är: vill vi hjälpa de fattigaste i Finland eller den enda supermaktens vapenindustri?

Tapio Kuosma
fackboksförfattare, Esbo

<https://www.hbl.fi/artikel/vill-vi-hjalpa-de-fattigaste-i-finland-eller-den-enda-supermaktens-vapenindustri/>

Terrorns dubbla ansikte – Oslo och Tripoli

Sverige deltog efter riksdagsbeslut 1 april 2011 med åtta JAS Gripen-plan i det Nato-ledda och folkrättsstridiga angreppskriget mot Libyen.

Uppgiften var att rekognosera bombmål som sedan bombades av bland annat norska flygplan. Med 9658 flyganfall under 207 dagar förstördes infrastrukturen i vad som dittills varit Afrikas mest välmående land. JAS-planen genomförde rekognoseringar för 37 procent av bombattackererna. De styrdes direkt från Natos kommando i Neapel.

TT meddelade redan 20 april att norska stridsplaner dittills släppt tolv procent av bomberna och bombat mest i förhållande till landets storlek. 14 juli rapporterade *Junge Welt* att angrifarna dödat 1108 civila och skadat 4537.

Mindre än ett och ett halvt dygn efter att **Anders Behring Breiviks** terrordåd skakat Oslo och Utöya den 22 juli exploderade bomber i centrum av Libyens huvudstad Tripoli. Fällde av norska piloter

Libyens statsåklagare sammanfattade i en gärningsbeskrivning mot militäralliansens chef **Anders Fogh Rasmussen**:

Svenska JAS Gripen vägledde Nato-länders bombplan i Libyen.

”Krigsförbrytelse. Försök att döda revolutionsledaren **Gadafi**. Avsiktlig aggression mot oskyldiga civila. Försök att störta den libyska regeringen och ersätta den med en av väst avhängig regim för att få kontroll över landets rikedomar.”

Att det rörde sig om bombterror bekräftades av **Magnus Eriksson** på Totalförsvarets forskningsinstitut. Han beskrev i *Svenska Dagbladet* hur Nato slog mot den civila infrastrukturen för att göra livet outhärdligt för civilbefolkningen och tvinga den att överge sin regering:

”Nu börjar det bli riktigt hett i Tripoli och det ökar de sanitära problemen. Utan el fungerar inte

luftkonditioneringen och det kan bli problem med hälsovård och också med mat. Om civilbefolkningen blir desperat kan motståndet mot Gadafi öka ytterligare.”

Tage Danielsson rimmade i samband med upprördheten efter terrorattentatet mot Västtysklands ambassad i Stockholm 1975:

”Med tanke på all terror som är laglig är avskyns relativitet beklaglig.”

Terror utförd av stater förses ofta med en förklädning av laglighet. Men det rättsliga underlaget för den stadgevidriga FN-resolutionen om flygförbudszon över Libyen vittrade snabbt bort. Den väststödda så kallade oppositionen hade re-

Forts. nästa sida.

Foto: Flamman

Protest mot Sveriges deltagande i kriget mot Libyen, Mynttorget i Stockholm 6 april 2011.

Bolivias före detta president Evo Morales:

NATO är ett hot mot världen. Måste upplösas!

"Orsaken till det som händer i Ukraina är Natos expansionspolitik ledd av USA", säger Bolivias tidigare president, Evo Morales.

Konflikten i Ukraina och problemet mellan Ryssland och Ukraina har sitt ursprung i den USA-ledda Nordatlantiska fördragsorganisationen Natos expansionistiska och interventionistiska politik, säger Evo Morales i ett uttalande.

Han varnar för att Nato utgör en fara för världsfreden och understryker att denna allians måste upplösas för att förhindra detta hot.

"NATO är en fara för världsfreden, för säkerheten, så vi är i uppgiften att nå överenskommelser med sociala rörelser, inte bara i Latinamerika utan på alla kontinenter, för att eliminera den. Om inget görs mot Nato kommer det att bli ett permanent hot mot mänskligheten", varnade Bolivias före detta president Evo Morales (2006-2019) i en intervju med den ryska nyhetsbyrån Sputnik på onsdagen.

Med hänvisning till konflikten i

Bolivias f.d president Evo Morales.

Ukraina ansåg den före presidenten att ursprunget till problemet mellan Ryssland och Ukraina är relaterat till den "expansionistiska" och "interventionistiska" politiken hos den nordatlantiska fördragsorganisationen (NATO) ledd av USA.

Dessutom har han fördömt "brott mot mänskligheten" som begåtts av Ukraina sedan 2014 genom att döda tusentals "pro-ryssarna" som

en annan faktor som har orsakat krisen.

Morales har varnat för att det som USA letar efter i Ukraina är att ta över dess naturresurser som det gjorde under sina interventioner i Irak, Afghanistan och Libyen, och att omringa Ryssland militärt.

"USA provocerar alltid krig för att sälja sina vapen, interventioner, militärbaser, för att ta över naturresurser (...) Man letar inte bara efter Ukrainas resurser, utan också för att omringa Ryssland militärt", anmärkte han.

Dessutom organiserar Morales en internationell rörelse, från Runasur - det kontinentala blocket av sociala rörelser - för att "göra en internationell kampanj för att upplösa NATO".

Sedan den 24 februari har Ryssland inlett en speciell militär operation i Ukraina med syftet att denazifiera och demilitarisera sin granne. Moskva har upprepade gånger gjort det klart att dess operation inte utgör något hot mot den ukrainska civilbefolkningen, eftersom dess attacker endast riktar sig mot Ukrainas militära infrastruktur.

Forts. från föregående sida.

dan från början uppträtt beväpnad och inga verifierbara fakta kunde styrka påståendet att den libyska regeringen använt flygvapnet mot sin egen befolkning.

Nato beställde likväl krigsförbrytaråtal av Internationella Brottsmålsdomstolen, ICC, en institution som Gadaffi träffande benämnde "en imperialistisk kängurudomstol" och som inte ska förväxlas med det ansedda FN-organet Internationella domstolen i Haag. ICC-åtalet var ett försök att inför historien skylla övergreppet mot Libyen precis som västmakterna sökt göra beträffande 1990-talets Jugoslavienkrig.

Natos krossande av Libyen fullbordades under öronbedövande

tystnad i media och det som kallar sig vänster i de nordiska länderna. För vänstern i Afrika, Asien och Latinamerika stod det klart att angreppet på Libyen var ett imperialistiskt övergrepp. Det stod klart för nästan hela världen med beklagansvärt undantag av några stater i norra Atlantområdet.

Medan opinionen fördömer tempelriddarens dubbelattack i Norge så blundar den ännu inför terrorn mot folken i exempelvis Libyen, Syrien och Jemen.

Än en gång Tage Danielsson: "Man söver oss med falskt och fagert tal. Avsikten är med denna tankebråte att få den solidariska lojal som undersåten med sin överståte."

Ulf Bjerén

*Publicerad av teleSUR/MS
10 mars 2022*

FALLET ASSANGE

– vår tids största rättsskandal

Detta tal höll Christer Lundgren vid en manifestation för Julian Assange på Sergels torg i Stockholm lördagen den 15 januari 2022.

”Vår tids största rättsskandal”.

Behandlingen av Julian Assange är vår tids största rättsskandal.

Det säger **Nils Melzer**, FN:s särskilde rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling.

Han använde de orden när jag intervjuade honom för ett par månader sedan då han besökte Stockholm, i samband med att hans bok om fallet Assange utkom på svenska.

Behandlingen av Julian Assange är vår tids största rättsskandal, sa han. Den kan jämföras med den världsbekanta **Dreyfus**-affären i Frankrike på 1890-talet, men fallet Assange är mycket mer omfattande. Det har en global dimension. Det rör hela världen.

Ja, fallet Assange handlar om demokratiska värden som angår hela världen. Det handlar om yttrandefriheten. Det handlar om pressfriheten. Det handlar om rätten att tala öppet om krigsförbrytelser, om maktmissbruk och korruption. Det handlar om att de verkliga brottslingarna ska straffas, inte den som avslöjar deras förbrytelser.

Fallet Assange handlar också om rättssäkerheten. Om trovärdigheten för hela vårt rättssystem.

Rättssystemet i USA, som i över ett decennium har jagat Julian Assange, en australisk medborgare och internationellt verksam journalist, för att han genom WikiLeaks har publicerat dokument om amerikanska krigsförbrytelser, och som hotar honom med fängelsestraff på 175 år.

Rättssystemet i Storbritannien, som håller Julian Assange inspär-

rad och strängt isolerad i högsäkerhetsfängelser Belmarsh, bland terrorister och andra grova brottslingar, trots att han inte är vare sig åtalad eller dömd för något brott och trots att han inte utgör en fara för någon.

Rättssystemet i Ecuador, som först beviljade Julian Assange asyl och medborgarskap och härbärgerade honom på sin ambassad i London, men som efter ett presidentskifte gav efter för USA:s påtryckningar och sålde ut honom. Bokstavligen sålde! I utbyte mot amerikanska biståndspengar. Trakasserade och lät övervaka honom under förnedrande omständigheter och berövade honom såväl asylen som medborgarskapet utan den normala rättsprocess som sådana beslut skulle ha krävt.

Och inte minst rättssystemet i Sverige,

- där polis och åklagarmyndighet med hjälp av massmedia – däribland läckning av hemliga förhørsprotokoll till pressen – såg till att han blev stämplad som våldtäktsman,
- där han inte fick möjlighet att rentvå sig i en normal rättegång,
- där regeringen vägrade garantera att han, om han återvände till Sverige, inte skulle utlämnas till USA, som tidigare skett med två egyptier,
- där åklagaren utfärdade en internationell efterlysning trots att Julian varken var dömd eller ens åtalad,
- där hans bagage med viktiga dokument, som lämnats in på Arlanda, mystiskt ”försvann”,
- där åklagaren i hemligt samråd med brittisk polis vägrade förhöra honom på

den ecuadorianska ambassaden i London...

... och så vidare.

FN-rapportören Nils Melzer har skrivit brev till svenska utrikesdepartementet (UD) med frågor om Sveriges agerande i fallet Julian Assange. Inga anklagelser, inga påståenden, bara 50 frågor där han bett om svar, vilket Sverige är förpliktigt att ge enligt den konvention mot tortyr som Sverige har ratificerat. UD har nonchalant vägrat att ge några konkreta svar på dessa frågor.

Fallet Assange är alltså en internationell, men också en svensk, rättsskandal.

Inom parentes kan jag nämna att även författaren **Jan Myrdal**, numera avliden, har skrivit brev om fallet Assange. Han skrev till Konstitutionsutskottet (KU) i december 2014.

I sitt brev noterade Jan Myrdal att USA den 10 augusti 2010 anmodade nationer med styrkor i Afghanistan – till vilka Sverige hör – att överväga åtal mot Assange. Tre dagar senare, den 13 augusti 2010, inleds i Sverige affären.

Fallet Assange handlar om in-

Videobevis på USA:s krigsbrott försvann med hjälp av Sverige

I maj 2009 bombade US Air Force B-1 byn Granai i södra Afghanistan. Drygt ett hundratal civila, 60 kvinnor och barn, dödades. USA och **Obama** ville med alla medel, bland annat propaganda och med hjälp av sina allierade undanröja videobeviset på ett av de största krigsbrotten mot civila utförda av västmakterna i Afghanistan.

Julian Assange hade videon som bevisade krigsbrottet i en av sina tre krypterade datorer. De tre datorerna beslagtogs på Stockholm/Arlanda när han skulle lämna Sverige och flyga till Tegel i Berlin 27

september 2010. Datorerna har inte återfunnits.

Detta skriver Julian Assange i sin affidavit, upprättad 2 september 2013 i anslutning till förhöret med **Chelsea Manning**. Affidaviten är en juridisk handling som upprättas under ed inför notarius publicus. Affidaviten betraktas som ett vittnesmål. Affidaviten är en bilaga till den svenska översättningen av förhørsprotokollet från förhöret på Ecuadors ambassad 14/15 november 2016.

Kärringbloggen har fått tillgång till de två bilagorna. Så här skriver

formationsfriheten, om rätten att publicera avslöjanden om överhetens agerande.

Jag måste här nämna att Sveriges regering nyligen har lämnat till riksdagen ett förslag vid namn "Utlandsspioneri", som innebär att det blir straffbart med fängelse att röja hemliga uppgifter som allvarligt stör Sveriges förhållande till en stat, till exempel USA, eller mellanfolklig organisation, till exempel EU.

Det som betecknas som utlandsspioneri görs till ett tryckfrihetsbrott. Då kommer grundlagsskyddade medier – samt de som lämnar

information dit – också att kunna åka dit för utlandsspioneri.

Det är som journalisten **Nils Funcke**, expert på tryckfrihetsfrågor, har sagt:

"Som regel inser vi betydelsen av våra fri- och rättigheter först när vi som bäst behöver dem men upptäcker att de har gått förlorade."

Den juridiska processen om Julian Assanges utlämnande från Storbritannien till USA riskerar att bli mycket utdragen. Under tiden sitter han inspärrad och isolerad på ett sätt som utan tvekan måste betecknas som tortyr, och som

Julian Assange själv: "Three encrypted laptops containing privileged journalistic and legal materials including evidence of a war crime; and this affidavit sets forth facts that form the basis of my belief that the aforementioned property was the subject of an unlawful search and seizure."

Julian Assange fortsätter med att påpeka att som utgivare och redaktör/journalist är Wikileaks arbetsmaterial skyddat enligt lagar för yttrande- och tryckfrihet:

"I understand that as a publisher and editor my publishing activities are protected by the corresponding rights and freedoms that are binding upon Sweden and Germany. Any knowledge of operations that interfere with my work and violate my rights is liable to investigation, and is challengeable in a court of law. The failure to investigate further violates my right to an effective remedy."

Trots att Julian Assange och hans organisation Wikileaks har gjort stora ansträngningar för att återfå datorerna har de inte lyckats: "No explanation has been given to me, directly or indirectly, as to the whereabouts or the reason for the disappearance of the Wikileaks equipment and data, despite my efforts and the efforts of those

kraftigt försämrat hans fysiska och psykiska hälsa. Frågan är om inte avsikten är att ta livet av honom i fängelse.

Och varför?

För att statuera ett exempel. För att skrämja journalister och vis-selblåsare världen över, och lära dem att hålla käften.

Makthavarna talar och agerar som maffiabossar. Tig, annars går det dig illa!

Därför får vi inte tiga!

Vi fortsätter att rikta ljuset på fallet Julian Assange.

Vi kräver: Frige Julian Assange!

acting on my behalf to recover it. None of the entities involved, including the Swedish police, the airline SAS, the airports Arlanda and Tegel and related handling companies GlobeGround, and in one case refused communication at all. The irregular response to inquiries is documented in this affidavit.”

Julian Assange kopplar beslagtagandet av Wikileaks journalistiska material till att stölden ägde rum i samband med att USA intensifiera-

de sina försök att stoppa Wikileaks publiceringar 2010, särskilt efter det att Wikileaks publicerat the Afghan Diaries: ”The suspected seizure or theft occurred at a time of intense attempts by the US to stop Wikileaks publications of 2010,” skriver Julian Assange.

Helene Bergman

9 april 2022

<https://karringbloggen.se/video-bevis-pa-usas-krigsbrott-forsvann-med-hjalp-av-sverige/>

Vad Wikileaks avslöjat

Här är tre exempel på krigsförbrytelser som Wikileaks avslöjat.

Telegram om en massaker 2006 begången av USA-soldater i staden Ishaqi norr om Bagdad. Elva personer dödades och telegrammen innehöll ögonvittnesberättelse om hur gruppen, inkluderande fem barn och fyra kvinnor, försågs med handbojor och sedan avrättades med skott genom huvudet. Därefter bombade USA-militären huset för att dölja vad som hänt.

Film som visar bombningarna

av två tankbilar som talibanerna erövrat i Kunduzprovinsen i Afghanistan 4 september 2009 varvid 140 människor inklusive 93 barn dödades.

Video kallad ”Collateral murder” som släpptes av Wikileaks i april 2010. Den filmades juli 2007 från en Apachehelikopter över Bagdad och visar en grupp män gående på gatan som systematiskt mejas ner med automatvapen från helikoptern under det att besättningen skrattar och jublar. Två av offren var anställda på nyhetsbyrån Reuters.

BLI MEDLEM i riksorganisationen NEJ TILL NATO

Sätt in medlemsavgiften
på Swedbank bg 619-9905
och maila namn, adress,
telefonnummer och mailadress
till anders.aasman@telia.com.

Vuxen: 200 kr per kalenderår
Pensionär och under 16 år: 100 kr.

Beställ märken och tröjor

G164000 T-shirt
Softstyle Vit
Stl S-XXL
Pris: 120 kr

G11850095 Hoodtröja
Unisex Heavy Blend
Gråmelerad, Svart eller Aprikos.
Stl M L XL.
Pris: 250 kr

Märken 10 kr/st

NEJ TILL NATO, Eva Jonson
076-214 71 69 eva.e.jonson@gmail.com